

בית המשפט העליון בירושלים
בשבתו כבית-משפט גבוה לצדק

בית המשפט העליון
בג"ץ 6232/15
פלוני נ. בית הדין הרבני הגדול
תאריך הגשה: 13/09/15

העותר:

דוד סומך נושא ת.ז. 072178445

באמצעות ב"כ עוה"ד אורי זמברג ועוה"ד נעמה זמברג-אבנון
משד' החשמונאים 15/7 מודיעין
טל: 08-6220332 פקס: 08-9732399

- נגד -

המשיבים:

1. בית הדין הרבני הגדול לערעורים
 2. בית הדין הרבני האזורי פתח תקווה
- משיבים 1-2 באמצעות היועץ המשפטי לשיפוט הרבני
מרחה' כנפי נשרים 22, ירושלים
תקווה סומך נושא ת.ז. 051113348
מרחה' הנשיא 39/42 גבעת שמואל

עתירה דחופה למתן צו על תנאי

ובמסגרתה בקשה דחופה למתן צו ביניים או צו ארעי לעיכוב הליכים

"תופעת העגינות וסרבנות הגט היא תופעה מוכרת וכואבת (וראו לעניין זה דברי השופטת א' פרוקצ'יה והשופט א' רובינשטיין בבג"ץ 6751/04 סבג נ' בית הדין הרבני הגדול (29.11.2004)). על בתי הדין ובתי המשפט להילחם בתופעות אלה מלחמת חורמה..." (לשון כב' השופט י. עמית בבג"ץ 4686/15 פלוני נ' ביה"ד הגדול ואח', פורסם באתר ביהמ"ש העליון ביום 20.8.15).

מוגשת בזאת עתירה דחופה למתן צו על תנאי תוך מתן צו ביניים או צו ארעי לעיכוב הליכים, המורה למשיבים לבוא וליתן טעם:

1. מדוע לא תבוטלנה החלטת המשיב 1 מיום 14.6.15 והחלטות המשיב 2 מיום 6.5.15 מיום 19.2.15 ומיום 16.2.15 המורות לעותר לדאוג "לכך שתביעת הנוזיקין תדחה בביהמ"ש באופן שלא תוגש תביעת נזיקין נוספת כנגד האישה", וזאת כתנאי חדש ובילתו אין, לסידור גט, תנאי חדש אשר התווסף בדרך של "הבהרה" על ידי בית הדין הרבני הגדול, במסגרת בקשה דחופה לעיון חוזר בפסק דין חלוט שהגישה המשיבה 3, המחייב האישה בגט פיטורין בפסק דין מיום 29.12.14, בכפוף לפיצוי כספי בסך 100,000 ₪, הא ותו לא!

מצ"ב העתק ההחלטות, מסומן "א/1 ואילך".

2. ומדוע לא תבוטלנה החלטות המשיבים 1-2 בדבר צו למדור ספציפי אשר הוטל במסגרת תביעה לשלום בית של המשיבה 3! וחייב במזונות אישה (חייב משנת 28.11.11) אשר מוטלים ללא כל עילה או סיבה ובכל מקרה מוטלים בניגוד לדין ולהלכה, בוודאי החל מיום 29.12.14 מועד פסק דינו של ביה"ד הגדול אשר הורה על חיוב בגט, כתנאי בלעדיו אין, וכל עוד לא יפעל העותר לוותר על הזכות להגיש בעתיד תביעה נזיקית בגין סרבנות גט.

מצ"ב העתק החלטה למדור ספציפי מסומן "ב".
מצ"ב החלטות בדבר מזונות אישה, מסומן "ג/1 ואילך".

3. עסקינן בהחלטות מאוחרות לפסק דין חלוט, אשר ניתנו בהעדר סמכות, בהעדר מסגרת דיונית, במעמד צד אחד, ותוך פגיעה קשה בעקרון כיבוד הערכאות וכללי הצדק הטבעי, בחירותו של העותר, ובזכויות יסוד חוקתיות נוספות של העותר לרבות זכות הקניין של העותר;

ודוק, נוכח העובדה, כי העותר מחויב במזונות האישה במקרה קשה עגום ומצער זה, ונוכח העובדה כי העותר הינו אדם שירד מנכסיו בגין עיקולים הוצאות משפט חובות ופיטורין, ומצבו הכלכלי והנפשי הינו בכי רע, ובייחוד, נוכח העובדה כי חרף סרבנות הגט והוספת התנאי הפסול אודות שלילת זכויות יסוד מהעותר ללא כל סמכות לעשות כן ובהעדר מסגרת דיונית לעשות כן, ממשיכה המשיבה 3 לפעול כנגד העותר בלשכת ההוצאה לפועל לצורך גביית מזונות חודשיים - מזונות אישה! בנסיבות אלה, הרי שבד בבד עם הגשת עתירה זו, מוגשת בקשה דחופה למתן צו ביניים לעיכוב הליכי הוצאה לפועל.

בשולי הדברים אך לא בשולי חשיבותם, נציין, כי כאילו לא די בעובדה כי לפנינו מקרה קשה ומצער של עיגון העותר וסרבנות גט מזה שנים רבות, הרי שלאחרונה אף ההינה המשיבה 3 להגיש תובענה לביהמ"ש לענייני משפחה משפחה, ובמסגרתה עותרת היא לשנות מפסק הדין הרכושי של ביהמ"ש לענייני משפחה אשר נוכח סרבנות הגט של האישה, קבע כי איזון המשאבים יבוצע רק לאחר סידור הגט!

המשיבה 3, בעזות מצח שאין שני לו, ההינה לטעון בתביעתה החדשה, כי העותר הוא זה המסרב להתגרש שכן מסרב לקבל כתנאי את הוויתור על תביעתו הנזיקית, ולפיכך, יש לשנות מהוראות פסק הדין ולאפשר לה כבר כיום איזון משאבים בניגוד לפס"ד חלוט, חרף סרבנותה רבת השנים להתגרש וחרף העובדה כי מנצלת לרעה הליכי משפט ופועלת לגביית מזונות אישה.

למען הסר ספק נדגיש, כי עתירה זו הוכתרה כדחופה, וזאת משום שהמצב דהיום הינו קיצוני ובלתי מתקבל על הדעת, נוכח הוראה חדשה שהתווספה לפסק דין חלוט, לפיה נמנע מהעותר להתגרש אלא אם יוותר על זכויות קניין, כאשר מנגד מחויב הוא במזונות אישה חודשיים (ללא כל סיבה או נימוקים ללא שמיעת ראיות, ומתוך הטיעון העונשי ולפי העותר "עזב את אשת נעוריו") תוך שבגין כך מוטלות כנגדו כל הסנקציות וההגבלות האפשריות בלשכת ההוצאה לפועל, כמו תלוי ועומד גם צו למדור ספציפי המונע פירוק שיתוף מידי בדירה בה עושה האישה שימוש ייחודי ללא תשלום דמי שימוש ראויים.

4. בנסיבות העניין, נוכח העובדה כי חרף החיוב בגט מיום 29.12.14 הרי שבגין התנאי הפסול שהתווסף ביום 16.2.15 לפסק הדין החלוט על ידי בית הדין הגדול, ממשיכה המשיבה 3 לפעול לגביית מזונות

אישה בלשכת ההוצאה לפועל, תוך גרימת נזקים והטלת הגבלות על העותר, מן הדין ומן הצדק ליתן צו ביניים או צו ארעי, המורה על השהיית החיוב במזונות אישה לרבות השהיית ההליכים בלשכת ההוצאה לפועל בפתח תקווה בתיק מספר 7-12-4897-20 וכן להורות על השהיית ההליכים בתובענה החדשה לביצוע איזון משאבים מיידי (חרף פסק דין חלוט שהורה נוכח סרבנות הגט של המשיבה 3 על ביצוע איזון המשאבים לאחר הגט) שהגישה המשיבה 3 לאחרונה, תמ"ש 15-06-28439 בעזות מצח כפי שיפורט בהמשך להלן (קדם משפט בתובענה נקבע לחודש 11/15 בפני כב' השופטת נאוה גדיש בביהמ"ש לענייני משפחה בפ"ת).

ואלה נימוקי העתירה:

א. הצדדים לעתירה

1. העותר הינו יהודי, אזרח ותושב ישראל, מסורב גט מאז שנת 1998, כאשר מאז שנת 1994 אין כל זוגיות של ממש בין הצדדים. יצויין כבר עתה, בשנת 1994 עזב העותר את דירת הירושה של אימו, ועבר להתגורר עם ידועה בציבור דאז. יודגש, חרף זאת, לא עזב או נטש העותר את ילדיו והמשיך לדאוג לרווחתם.
 2. העותר הינו אדם הכלוא בזוגיות "על הנייר" מזה שנים רבות וזאת נוכח הוראות הדין הדתי ואופן פרשנותו על ידי המשיבים 1-2, כמו גם ובייחוד, נוכח סירובה העיקש, הפסול והבלתי מתקבל על הדעת של המשיבה 3, להתגרש.
 3. אליבא דהיום, העותר הינו אדם חולה בסוכרת קשה, ביתר לחץ דם ובנכות שנבעה ממצבו הרפואי והנפשי. נטול פרנסה, בן 65 שנים. העובדה כי נשללה חירותו של העותר ואין הוא יכול להגשים את חופש הבחירה שלו ונוכח הפיטורין, העיקולים, פסקי הדין השונים, ההוצאות הרבות, הביאו להתדרדרות במצבו הרפואי של העותר, לרבות מצבו הנפשי, והוא מטופל על ידי פסיכיאטר.
- מצ"ב אסופת מסמכים רפואיים, המדברים בעד עצמם, מסומן "ד".
- ודוק, ד"ר שאול סטיר, פסיכיאטר מומחה קבע בחוות דעתו המצ"ב, כי לעותר נכות נפשית בגובה של 30% לפי סעיף 34 ב-4 לתקנון קביעת הנכות של המוסד לביטוח לאומי, נוכח התנהלות המשיבים בגינו.
4. מזה שנים רבות, פונה העותר, פעם אחר פעם בתביעות גירושין (4 תביעות גירושין נדחו). פעם אחר פעם זועק אודות העוול הרב שנגרם לו נוכח כליאתו בזוגיות שנס ליחה, אודות שלילת חירותו, אודות שלילת חירותו לממש זוגית חדשה, אודות מצבו הכלכלי, אודות מצבו חבריאותי והנפשי, ופעם אחר פעם נדחה על ידי המשיבים 1-2. זאת עד לפסק הדין של בית הדין הגדול מיום 15.12.14 במסגרתו חויבה המשיבה 3 לקבל את הגט.

ודוק, גם התנאי שקבע ביה"ד הגדול בדבר פיצוי כספי למשיבה 3, הינו תנאי פסול המנוגד עקרונית לעקרונות היסוד של שיטת המשפט. בתמצית נאמר, כי אין הדעת נותנת ואין הדעת מקבלת, כי יש להעניק פיצוי לאישה, המסרבת להתגרש מזה עשרות שנים, אשר מקבלת מזונות אישה מאז שנת 2011 ללא כל

סיבה, וחרף העדר חיים משותפים וזוגיות או צורך כלכלי, אשר חרף פסק דין לאיזון משאבים בו יוענקו לה זכויות רבות, מסרבת להתגרש ואף מהינה לדרוש ויתור זכויות מהעותר, כתנאי נוסף לגירושין ובאם בכך לא די, מכתירה אותו כ"סרבן גט" ועותרת כיום לאיזון מידי חרף סרבנותה והתנהלותה המנוגדת לדין, לפחות הדין כפי שבתי המשפט האזרחיים וכפי החקוק בערכי המדינה היהודית ודמוקרטית מכירים ומחילים.

מעבר לכך, נפסק פיצוי כולל ובעלמא בגין כתובה ופיצויים, חרף העובדה כי בתי הדין הרבניים נוהגים שלא לחייב את הכתובה בנוסף לסכומים המתקבלים מאיזון המשאבים, ובעניינו זכתה המשיבה 3 בזכויות רבות בכספים ובנכסים.

5. המשיב מס' 1, בית הדין הרבני הגדול, הוא מי אשר הוציא מלפניו ההחלטה נשוא העתירה מיום 16.2.15. עסקין ב"הבהרה" ולמעשה בפסק דין מתוקן, אשר ניתן במסגרת "בקשה לעיון חוזר" שהגישה המשיבה 3, ללא מתן זכות התגובה לעותר, ובניגוד לעקרון סופיות הדין וסדרי הדין, במסגרתו מצא לנכון המשיב 2 לקבוע ולהוסיף תנאי חדש לגירושין, ולפיו על העותר להתחייב שלא להגיש בעתיד תביעת נזיקין כנגד המשיבה 3.

ראה החלטה מיום 16.2.15, צורפה לעיל וסומנה "א/1".

מצ"ב העתק פסק הדין מיום 29.12.14, מסומן "ה".

6. המשיב 2, בית הדין הרבני האזורי בפ"ת, הוא מי אשר הוציא מלפניו החלטות נשוא העתירה מיום 19.1.15, 19.2.15, 6.5.12, ו-14.6.15, כמו גם החלטות בדבר צו מדור ספציפי ומזונות אישה נשוא העתירה, כאשר נהיר, כי הדיון שקיים ביום 19.1.15 במועד שנקבע לסידור גט, תוך דחיית המועד למועד חדש אשר אפשר למשיבה 3 קרקע נוחה לפנות לביה"ד הגדול לשינוי תנאי החיוב בגט, כמו גם עמדתו ויתר החלטותיו שימשו יסוד להחלטת ביה"ד הגדול במסגרת ה"הבהרה".

ודוק, על המשיב 2, עוד בדיון הראשון שנקבע לסידור גט אור ליום 19.1.15 חלה החובה לאכוף את פסק דינו של בית הדין הגדול, לחייב את האישה בגט מידי בכפוף לקבלת השיק אשר הביא העותר לדיון, ומקום בו סירבה לעשות כן, ודרשה תנאים חדשים, חובה הייתה עליו להשית סנקציות או למצער, סנקציה כפי שנקבעה בפסק הדין חלוט בדמות צמצום סכום הפיצוי ובאופן מידי.

ואולם, זאת לא עשה המשיב 1. המשיב 1 דחה את הדיון ולמעשה אפשר לה למשיבה 3 להמשיך ולעמוד בסרבנותה, ולעתור להטלת סנקציות חדשות כנגד העותר.

מצ"ב העתק פרוטוקול הדיון מיום 19.1.15 המדבר בעד עצמו, מסומן "י".

7. הרקע העובדתי הרלבנטי לעתירה

העותר והמשיבה 3 נישאו זל"ז כדמו"י ביום 18.8.80. מנישואים אלה נולדו לבני הזוג שלושה ילדים, כולם בגירים. הגדול שבין הילדים הינו כבן 34 שנים והקטנה שבהם כבת 28 שנים.

8. נעצור כאן לרגע ונעיר זאת, הדרך היחידה להינשא במדינת ישראל, הינה כדמו"י. אין דרך אחרת אלא רק זו הדתית.
9. מרבית הזוגות הבאים בברית הנישואין כדמו"י, הינם זוגות צעירים או לפחות כאלו הבאים בברית הנישואין בפעם הראשונה, חלקם הלא מבוטל אינו דתי או לפחות לא בקיא בהלכות דיני המעמד האישי בכלל וברזי ההלכות בנוגע לנישואין וגירושין בפרט.
- כדברי כב' השופט חיים כהן ז"ל, בספרו "דת ודין" הוצאת זמורה ביתן דביר 2009, עמ' 294:
- "יהודים בישראל שאינם שומרים מצוות עורכים נישואים בטקס דתי לא מפני שהם מתכוונים לקידושין כדת וכדין, אלא אף על פי שאינם מתכוונים להם ואינם רואים צורך בהם: הם אנוסים על פי החוק."
10. בנסיבות אלה, עמדת היועץ לשיפוט הרבני דאז, עוה"ד והרב שמעון יעקבי, כפי שבאה לידי ביטוי בבג"ץ 568/13 מבוי סתום ואח' נגד בתי הדין הגדול ואח', ולפיה בני הזוג "בחרו לעצב את חיי המשפחה שלהם באמצעות נישואין כדת משה וישראל... הם ולא אחרים – קיבלו על עצמם מראש ובאופן הדדי מגבלות על פירוק הנישואין, כך שאלו ייעשו על פי דין תורה בלבד..." הינה עמדה שלא ניתן לקבלה הגם באם משפטית זו התוצאה, נוכח הוראות הדין בישראל.
11. למען השלמת הדברים יוער, כי במסגרת העתירה המפורטת לעיל, ייצג הח"מ בעל דין (שבעת הגשת העתירה ריצה מאסר כפייה בגין סרבנות גט). ובסופו של יום, בתיק שם, הגיעו הצדדים להסכם גירושין כולל והתגרשו.
12. ודוק, מעטים הם הזוגות הנישאים בישראל, הבקאים בהלכות הנישואין והגירושין בדין תורה. מעטים. ומשעה שאין דרך אחרת לזוגות אלה להינשא, נשאים מרבית הזוגות בנישואיהם הראשונים בישראל, בנישואין דתיים. אגב אורחא יוער, כי מרבית מאותם זוגות רואים בנישואין בטקס דתי, כעניין של "מסורת" או כחלק מרצון ל"כבד את ההורים או את הורי ההורים", ובמילים אחרות, אינם מתייחסים לטקס הנישואין ברצינות (לבד מההתרגשות הרבה שבטקס) והא ראייה נעוצה בסכומי העתק המצוינים בכתובה על ידי אותם חברה צעירים!
13. נשוב לרקע העובדתי ובתמצית: הצדדים אינם חיים כבעל ואישה מזה כ- 25 שנים. למעשה, החל משנת 1991 גבה טורא בין הצדדים, החל משנת 1994 לא לנים הצדדים באותו החדר, ובסמוך לכך אף עזב העותר את בית המגורים, דירת הירושה מאימו והותיר בה את המשיבה 3 והילדים, תוך שהמשיך לדאוג לרווחת הילדים.

ההליכים בבית הדין הרבני

14. בשנת 1998, הגישה המשיבה 3 תביעה לשלום בית, בה ציינה כי מרגישה כ"אלמנה", כי העותר מקיים יחסים עם נשים אחרות, וכי אין ביניהם כל יחסי אישות. למעשה העתירה לשלום בית נועדה להטלת צו עיכוב יציאה מן הארץ על מנת למנוע טיול של העותר עם חברתו לחיים דאז.
15. המשיבה 3 עתרה בתביעת שלום בית, להטלת צו עיכוב יציאה מן הארץ, מתוך חשש כי "תיוותר עגונה".
16. בית הדין הרבני, נעתר לעתירה להטלת צו עיכוב יציאה מן הארץ, ובדיון קצר מיום 7.6.98 אף נעתר לתביעה לשלום בית בפסק דין קצרצר ומוזר.
- מצ"ב תביעת שלום הבית לכאורה ופסק הדין, מסומן "1/ז-2/ז".
17. ודוק, לא היה חולק, ופרוטוקול בית הדין הרבני מעיד על כך, כי כבר בשנת 1998, אין זוגיות של ממש בין הצדדים, כי מוסכם על המשיבה 3, בדרך של התנהגות, כי העותר חופשי לנהל את חייו באופן נפרד וכך גם היא וכי העותר מבקש להתגרש מהמשיבה 3 ובאופן מכובד.
18. בסמוך לאחר פסק דין זה, המשיכו הצדדים לנהל חיים נפרדים. ודוק, העותר לא הסתיר מהמשיבה 3 את קשריו עם אחרות וחרף העובדה כי לא התנער מחובותיו כלפי ילדיו וכלפי הבית, ניסה לפעול פעם אחר פעם אל מול המשיבה 3 להגיע להסכם גירושין מכובד והגון לשני הצדדים.
19. ביום 3.3.05 הגיש העותר לפתחו של המשיב 2 תביעת גירושין בכרוך למזונות האשה ורכוש. במסגרת תביעתו טען העותר, כי מעבר לעובדה כי אין כל סיכוי לשלום בית, ואין כל זוגיות מזה שנים, הרי שלמשיבה 3 קשרים עם גברים אחרים. העותר תמך תביעתו בתצהירים מטעם עדים שונים.
20. בכתב הגנתה אשר הוגש ביום 20.5.09 הודתה המשיבה 3 כי הלכה למעשה מאז 1994 קיים משבר ביחסים בינה לבין העותר, כי הם אינם מתגוררים יחדיו וכי העותר אינו מעוניין בשלום הבית אלא מעוניין בפירוק התא המשפחתי.
- מצ"ב העתק תביעת הגירושין וכתב ההגנה, מסומן "1/ח" ו- "2/ח".
21. ביום 31.1.08 בדיון שהתקיים בפני המשיב 2 הבהיר ביה"ד למשיבה 3 כי עליה להתגרש מהתובע ולגמור "את הסבל ביניהם" תוך שהיא תקבל את זכויותיה, אך זו לא שעתה לדבר ביה"ד הרבני והמשיכה בסרבנותה העיקשת והפסולה.
- מצ"ב העתק פרוטוקול הדיון מסומן "ט".
22. ביום 20.5.09 דחה המשיב 2 את תביעת הגירושין, תוך שבין יתר נימוקיו לפסילת העדויות, הרי שעל פני הדברים המשיב 2 פסל את מרבית עדי העותר, מחמת היותם "לא יהודים" ומחמת היותם "יהודים שאינם שומרי מצוות".

23. ערעור שהגיש העותר, נדחה בפסק דינו של ביה"ד הרבני הגדול מיום 16.2.10.

מצ"ב העתק פסקי הדין, מסומן "י"1" ו- "י"2".

24. ביום 25.3.11 פוטר העותר מעבודתו מזה 32 שנים בקופת חולים מאוחדת, דבר שגרם לו לעותר לשבר גדול, למשבר כלכלי בהעדר הכנסות ולמשבר נפשי. בד בבד, ועל מנת לזרות מלח על פצעיו, הגישה המשיבה 3 בסמוך לאחר פיטוריו, תביעה רכושית תוך הטלת עיקולים על כל זכויותיו.

25. ביום 28.11.11 הגישה המשיבה 3 תביעת למזונות אישה לפתחו של המשיב 2.

26. ביום 9.1.12 בשלהי הדיון שנערך בפני המשיב 2, ניתנה החלטה קצרה ובלתי מנומקת, אשר מתעלמת לחלוטין מהכנסות המשיבה 3, קרי ממעשיה ידיה, לא כל שכן מנסיבות מקרה זה בו הצדדים חיים בפירוד מוחלט, מעבודתה של המשיבה 3 בחברת הביטוח "מגדל", מתעלם מפיטוריו של העותר, ומתעלם מסירובה של המשיבה 2 להתגרש – וחייב את העותר במזונות אישה בסך של 4,000 ₪ לחודש, העומדים כיום על סך של 4,300 ₪ לחודש נוכח ההצמדה למדד, המהווים כמעט מלוא הכנסות העותר כיום (העותר משתכר כ- 4,900 ₪ לחודש), וכשליש מהכנסות המשיבה 3.

27. לא למותר לציין, כי עסקינן בפסק דין, שניתן לאחר דיון קצר, ללא חקירות, ללא תצהירים, ללא עדים, ובמילים אחרות, בניגוד לכללי הצדק הטבעי, בניגוד לדין ובניגוד להלכה הפסוקה.

28. ביום 30.1.12 הגיש העותר ערעור על פסק הדין.

29. ביום 12.7.12 התקיים דיון בערעור בפני המשיב 1, במסגרתו נעשה ניסיון ע"י המשיב 1 להביא הצדדים להסכם גירושין תוך שקרא למשיבה 3 לשים סוף להתנהלותה. דא עקא, נוכח דרישות כספיות חסרות תקדים של המשיבה 3, לא עלה בידי המשיב 1 להביא הצדדים להסכם גירושין.

30. בשלהי הדיון, ניתן פסק דין במסגרתו נתקבל הערעור באופן שהתיק יחזור לשמיעת ראיות ולדיון מחודש בפני המשיב 2.

ראה פסק הדין, צורף לעיל וסומן "ג/2".

31. המשיב 2 קיים מספר דיונים, ללא שמיעת ראיות וללא תצהירים, ולבסוף הותיר החלטתו על כנה, וזאת שוב, ללא נימוקים או סיבה והתעלם מסרבנות הגט הפסולה. יצויין, כי בכל דיון ודיון נשאלת המשיבה 3 מדוע לא תתגרש, ואולם מעבר לכך, לא נעשה מאומה.

ההליכים בביהמ"ש לענייני משפחה, מחוזי ועליון

32. ביום 16.6.05 הגישה המשיבה 3 לפתחו של ביהמ"ש לענייני משפחה, תביעת לשמירת זכויות ולסעדים הצהרתיים (תמ"ש 16901/05).

33. במסגרת תביעתה זו הצהירה המשיבה 3, בין היתר, כדלקמן:

"מחודש אוקטובר 2004 חדל לחלוטין להתגורר בדירתם המשותפת"

ובהמשך,

"משבר הנישואין החל בשנת 1994 בקירוב"

מצ"ב העתק כתב התביעה, מסומן "יא".

34. בהמשך, ולאחר דחיית תביעות הגירושין של העותר, מחקה המשיבה 3 את תביעתה, על מנת שלא לקדם חלילה במסגרת תביעה זו, בהיסח הדעת, גם את פירוק השיתוף ואיזון המשאבים ולמשוך נושא זה למועד עתידי בלתי ידוע.

35. בשנת 2011 הגישה המשיבה 3 לפתחו של ביהמ"ש למשפחה תביעת מחודשת לשמירת זכויות ולסעדים הצהרתיים, וכן תביעה הצהרתית. העותר הגיש תביעה לאיזון משאבים וכן תביעה לסילוק יד.

36. ביום 1.12.13 ניתן פסק דין מפורט ומנומק בשלל התביעות שהיו תלויות ועומדות באותה העת על ידי כב' השופט צבי ויצמן (כתוארו כשופט משפחה דאז).

מצ"ב העתק פסק הדין, מסומן "יב".

37. על פסק דין זה הגישו שני הצדדים ערעורים לפתחו של ביהמ"ש המחוזי, כאשר ערעור העותר נדחה, ואילו ערעור המשיבה 3 התקבל בחלקו באופן שהמשיבה 3 קיבלה זכויות נוספות במסגרת איזון המשאבים ומחצית זכויות בדירת מגורים נוספת.

מצ"ב העתק פסק הדין מסומן "יג".

38. בר"ע שהגישו הצדדים לפתחו של ביהמ"ש העליון, נדחו הדדית.

מצ"ב העתק פסק הדין, מסומן "יד".

39. נחזור לפס"ד דינו של כב' השופט צבי ויצמן, וביתר שאת לקביעתו בדבר סירוב המשיבה 3 לקבל גט בחוסר תום לב ומשום חשיבות הדברים נביאה בלשונו:

"ואולם בכך לא די, אין להתעלם מהעובדה שהנתבע מעוניין להתגרש מהתובעת וכי זו מסרבת לקבל גיטו, זאת ועוד – עפ"י פסיקת בית הדין הרבני מחוייב הנתבע לשאת במזונות התובעת בסך 4000 ₪ לחודש. אני סבור כי כעת אחר שנקבעה החלוקה הרכושית בין הצדדים יהיה בסירובה של התובעת לקבל גיטה, ולו על מנת להוסיף ולזכות במזונות ובהטבות כלכליות אחרות, משום התנהגות החורגת מתום הלב, ואיזון המשאבים וחלוקתם בפועל בשלב זה יהיה בלתי הוגן בעליל. לפיכך הריני מורה כי איזון המשאבים ידחה עד לאחר ביצוע הגט זאת מכוח סמכותי...וכי הכספים והזכויות הנזכרים לא ישאו כל הפרשי הצמדה למדד ו/או ריבית עד למועד סידור הגט..."

40. דא עקא, חרף העובדה, כי פסק הדין הינו חלוט, וחרף העובדה כי ביום 29.12.14 הורה ביה"ד הרבני הגדול על חיוב האישה בגט תחת פיצוי כספי נוסף בהעדר כל עילה נוכח הזכויות בהן זכתה המשיבה 3 במסגרת התביעות הרכושיות, מצאו לנכון המשיבים 1-2 להוסיף לפסק דינם החלוט תנאי בלתי סביר בעליל בדמות ויתור על תביעה נזיקית בגין סרבנות גט.

41. ובאם בכך לא די, הרי שלחוסר תום ליבה של המשיבה 3 אין גבול. האחרונה, הגישה תביעה חדשה לפתחו של ביהמ"ש למשפחה, על פי סעיף 7 לחוק בית המשפט לענייני משפחה, התשנ"ה - 1995, קרי, לביצוע ואכיפת איזון וחלוקת הרכוש, עובר לגט.

42. בתביעתה מהינה המשיבה 3 לטעון, כי נוכח סירובו של העותר מלהתגרש ולמלא אחר תנאי המשיבים 1-2, יש לשנות את פסק דינו של כ"ב השופט צבי וייצמן ולהתיר חלוקת הזכויות ואיזון המשאבים מיידית, שכן המשיבה 3 - אינה סרבנית עוד. כך ממש!

מצ"ב העתק התביעה, מסומן "טו".

43. הדברים כה מקוממים שכן בדיון מיום 19.1.15, דיון שנקבע לסידור גט ובירור שמות אצל המשיב 2, הגיע העותר עם אחיו לבית הדין לבירור שמות וגט, עם שיק במטרה להתגרש סוף כל סוף.

44. דא עקא, המשיבה 3 לא התכוונה להתגרש. המשיבה 3 הגיעה לדיון עם סוללה של 5 מלווים: 2 עורכי דין, 2 מתחים וטוען רבני, וללא עד לבירור שמות, הכל מתוך מטרה להוסיף תנאי חדש והוא שלילת הזכות מהעותר להגיש כנגדה תביעה נזיקית.

45. וכך טען ב"כ המשיבה 3 בפני ביה"ד הרבני במועד שנקבע לסידור גט לאחר 3 עשורים:

"ב"כ האישה: יש לנו 2 תנאים לסידור הגט. א. תביעות נזיקיות בין הצדדים.

ב"כ האישה: לא ידענו מה ביה"ד הגדול יחליט הטענה הזו לא הועלתה שם.

ב"כ האישה: אנו מבקשים התנאים מסיבה החלטית.

ב"כ האישה: מבקשים את עזרת ביה"ד למנוע תביעות נזיקין..

ב"כ האישה: התביעה היא על סרבנות גט ועלול בית המשפט לפסוק מליון ₪.

46. הנה כי כן, המשיבה 3 וב"כ מודים, והדבר בבחינת הודאת בעל דין, כי המשיבה 3 הינה סרבנית גט, הנוהגת בחוסר תום לב משווע, ובניגוד לדין.

47. וחרף זאת, כמפורט לעיל, המשיב 2 לא מוצא לנכון לאכוף את החלטת ביה"ד הגדול, לא מוצא לנכון להטיל סנקציות, לא מוצא לנכון להפחית לאלתר את סכום הפיצוי. המשיב 2 סבור, שהטענה הלכה למעשה, מוצדקת ודוחה את מועד הדיון על מנת לאפשר לה למשיבה 3 לעתור בנדון.

48. אגב, באם בכך לא די, הרי שהמשיב 2 מקיים הדיון בהרכב חסר תוך שהעותר איננו מיוצג, שכן הגיע להתגרש וכאמור אף הביא עימו שיק לצורך כך, ומקפח את זכויותיו הדיוניות של העותר.

49. אם כן, בסמוך לאחר דיון זה, פונה המשיבה 3 לפתחו של ביה"ד הרבני הגדול בבקשה דחופה לעיון חוזר. במקביל פונה העותר לביה"ד הרבני הגדול בבקשה כי יבטל את ההחלטה למזונות, יבטל את המדור הספציפי, יוציא מלפניו עיכוב הליכים כמו גם יפחית את סכום הפיצוי נוכח סרבנותה של המשיבה 3, כפי שקבע בפסק דינו החלוט.

50. דא עקא, ביום 16.2.15, בית הדין הרבני הגדול, מצא לנכון לקבל את בקשת המשיבה 3 לעיון חוזר, בדרך לא דרך, בהעדר כל ערעור תלוי ועומד לפניו, תוך שהוציא מלפניו פסק דין מתוקן המציב תנאי חדש, תנאי המנוגד לדין ולזכויות היסוד של העותר. תנאי פסול וכל זאת לא רק שבהעדר מסגרת דיונית אלא בהעדר סמכות.

51. ממועד זה, ונוכח התנאי הפסול והחדש, מסרב המשיב 2 מלסדר גט ללא תנאי זה, ומתיר למעשה למשיבה 3 להמשיך בסרבנותה.

52. ומעבר לזה, ממשיך המשיב 2 לאפשר לה למשיבה 3 לגבות מזונות אישה חודשיים, תוך דחיית בקשות העותר לעיכובם או לביטול החלטה זו, וזו האחרונה לא חסה על העותר, ומטילה על גבו כל הגבלה או סנקציה אפשרית, החל משלילת רישיון נהיגה, עיכובי יציאה מן הארץ, הגבלת חשבון בנק, וכלה בפקודות מאסר.

53. ודוק, ישנם מקרים, נדירים אומנם, שבהם חוסר תום לב דיוני וניצול לרעה של הליכי משפט הוא כל כך מקומם ופסול, עד כי די רק בו כדי להורות על עיכוב כלל ההליכים.
54. כך או כך, העותר מוצא עצמו כיום בין הפטיש לסדן, במצב שבו עליו לבחור בין שמירה על זכויות יסוד שלו לבין קבלת סעד המגיע לו על פי דין מערכאה שיפוטית במדינת ישראל.
55. לעומת זאת המשיבה 3, סרבנית הגט אשר מעגנת את העותר כבר מספר עשורים, אותה סרבנית אשר ביהמ"ש לענייני משפחה הורה על כי נוכח התנהגותה הפסולה איזון המשאבים יבוצע לאחר קבלת גיטה, אותה סרבנית גט אשר ההינה להגיש תביעה לאכיפת הוראות פסק הדין לאיזון משאבים וטענה כי העותר הוא המסכל את סידור הגט - ממשיכה ליהנות מפרות התנהלותם של המשיבים 1-2, במסגרת מאבק סמכויות ומנצלת לרעה כל הליך משפט אפשרי, לרבות גביית מזונות אישה בהליכי הוצל"פ.
56. נעיר זאת – אין שום נימוק בפסק דינו המחודש והמתקן של ביה"ד הגדול מדוע התווספה סנקציה זו. קרי, האם הוטלה כי לביה"ד הגדול הרצון להגן על המשיבה 3 מפני תביעות כך סתם? האם לשיטת ביה"ד יש חשש לגט מעושה הגם שמדובר בסרבנות של אישה לקבל גיטה (והרי ניתן להעניק לעותר היתר נישואין תחת השלשת הגט, כך שככל שנימוק זה יעלה הינו תמוה) – בכל אופן, במסגרת המחדלים של המשיב 1, בשלב זה אין אנו יודעים העילה לתוספת פסולה זו לפסק דין חלוט.
57. בנסיבות העניין לא נותר לעותר אלא לבקש סעד מאת בית משפט נכבד זה.
- ג. טיעוני העתירה
58. עתירה זו עיקרה בהחלטות פסולות, בלתי ראויות, מנוגדת לכללי הצדק הטבעי ולתקנת הציבור של המשיבים 1-2. טיעוני העתירה מתחלקים לשניים:
- א. תקיפת התוספת בדבר וויתור העותר על הזכות להגיש תביעה נזיקית כתנאי בלעדיו אין.
- ב. תקיפת הותרת ההחלטות בדבר מזונות אישה ומדור ספציפי כל כנו, חרף פסק דין לחיוב בגט וזאת גם עד אשר יותר העותר על הזכות להגיש תביעה נזיקית.
59. הותרת החיוב במזונות אישה והצו למדור ספציפי על כנס, לאחר פסק דין לחיוב בגט, מנוגדים אף להלכה העברית, ובוודאי להלכה הפסוקה פרי עטו של בימ"ש הנכבד זה.
60. הותרת חיובים אלה עד אשר יתרצה העותר ויותר על זכויות לעתור לפיצוי נזיקי בגין סרבנות הגט של המשיבה 3, הינו תנאי בלתי סביר בעליל, המהווה פגם קיצוני בהחלטות המשיבים 1-2 היורד לשורש החלטה ומצדיק ביטולם מעיקרא.

61. זאת ועוד, ניסיונם של המשיבים 1-2 לדחוק את בתי המשפט האזרחיים בכלל ובתי המשפט למשפחה בפרט, מסמכותם הברורה, לדון וליתן סעד בתביעות נזיקין במשפחה, זאת מבלי שהעניין דרוש כלל לצורך הכרעה בתיק הספציפי שלפנינו, תוך פגיעה בזכויות היסוד של העותר ותוך העדפת מצב בו החוטא יוצא נשכר, הינו מצב אותו אין בימ"ש נכבד זה יכול לקבל וממילא אין הדעת מקבלת.
62. בד"נ 22/73 יגאל בן שחר נגד יוסף מחלב, פד כח (2) 89, טבע כב' השופט חיים כהן ז"ל את המימרה האלמותית הבאה:
- "ואמנם נתון גם נתון הכוח בידי בית-המשפט, מטבע ברייתו, למנוע עוול ולהסיר עושק ולעשות צדק."
- בעניינו, קמה החובה למנוע עוול להסיק עושק ולעשות צדק לעותר זה.
63. אכן, קיימא לן הוא, כי בית משפט זה אינו יושב כערכאת ערעור על החלטותיהם של בתי הדין הרבניים בין אם הן מקובלות עליו מבחינת העקרונות או התוצאה ובין אם לאו. ואולם, מנגד, הלכה פסוקה ומקדמת דנא היא, כי התערבות בית משפט זה בהחלטות בתי דין דתיים בהחלט אפשרית, חרף העובדה כי היא מוגבלת למקרים קיצוניים של חריגה מסמכות, פגיעה בעקרונות הצדק הטבעי, סטייה מהוראות חוק המכוונות לבית הדין הדתי, או כאשר נדרש סעד מן הצדק מקום שהעניין אינו בסמכותו של בית משפט או בית דין אחר (סעיפים 15(ג) ו- (ד)(4) לחוק יסוד: השפיטה (ר' גם בג"ץ 8638/03 סימה אמיר נ' בית הדין הרבני הגדול ואח', (פורסם בנבו, 6.4.06); בג"ץ 5182/93 לוי נ' בית הדין הרבני האזורי רחובות ואח', (פורסם בנבו, 7.4.94).
64. בעניינו, מדובר בהחלטה המצדיקה את התערבותו של בית משפט נכבד זה. החלטת המשיב 1 יש בה חריגה כה קיצונית מסמכותו, פגיעה כה קשה בכללי הצדק הטבעי, ובשלה נדרש גם סעד מן הצדק בשל פגיעה בזכויות יסוד כפי שיפורט להלן.
65. ודוק, אין זו העתירה הראשונה בסוגיה זו ונראה לאחרונה כי עסקינן בתופעה רחבת היקף וכי הגיעה העת להכריע בה.
66. הן בבג"ץ 568/13 מבוי סתום ואח' נגד בית הדין הרבני הגדול ואח' (בו ייצג הח"מ את הבעל) והן בבג"ץ 3441/14 פלוגית נ' בית הדין הרבני הגדול ואח', התלוי ועומד כיום בפני ביהמ"ש הנכבד, ניתנו צווים על תנאי, בסמוך לאחר הגשת העתירה ונוכח העובדה, כי עסקינן במקרה מובהק הדורש התערבות בית הדין הגבוה לצדק.
67. יוער, כי המקרה שבבג"ץ 3441/14 שונה מהמקרה שלפנינו, משום שבמקרה שם טרם התבררה עילת הגירושין וניתן פסק דין. בעניינו, קיים פסק דין המחייב בגט, אשר "תוקף" בדרך לא דרך, לאחר כחודשיים!
68. כמפורט לעיל, ביום 16.2.15 הוציא מלפניו בית הדין הרבני הגדול, פסק דין מתוקן, ובו קבע כי על העותר לדאוג לכך שלא תוגש על ידו בעתיד תביעת נזיקין בגין סרבנות גט של המשיבה 3.

69. המדובר בקביעה גורפת וכללית, קביעה שלא נדרשה כלל לגופו של עניין, גם משום שלא במועד מתן פסק דין ולא כיום, הייתה כלל תביעת נזיקין תלויה ועומדת בפני בית המשפט לענייני משפחה.
70. החלטה זו נועדה לחסום בני זוג, נשים וגברים מסורבי גט, מלפנות לקבלת סעד של פיצוי בגין נזקים שגרם להם בן הזוג השני, בשל סירובו ליתן או לקבל את הגט. ויודגש, מדובר בנזקים ממשיים כגון מניעת הזכות להינשא, להקים משפחה חדשה, כאב וסבל וכיו"ב. בכך פגע בית הדין הגדול בזכויות יסוד בסיסיות ביותר – זכות הגישה לערכאות והזכות לתבוע נזיקין.
71. פסקי דין רבים ניתנו בשנים האחרונות על ידי בתי המשפט למשפחה ובתי המשפט המחוזיים, בנוגע לסרבנות גט. ראינו לנכון להביא את דברי כב' השופט בן ציון גרינברגר (כתוארו דאז) בתמ"ש 3950/00 פלוגית נ' פלוני ואח', פ"מ כרך תשס"א 2001, עמ' 29:
- "זכותה של אישה לקבוע לעצמה מתי ברצונה לנתק קשרי נישואין ומתי ברצונה להתחתן מחדש. רצונה 'לכתוב את סיפור חייה' כרצונה ועל פי בחירתה הינו זכות יסוד אשר ודאי תמצא את מקומה בזכות המסגרת האמורה. שאיפתה של האישה הרוצה בגירושין להגשים את הווייתה האישית כאדם חופשי הקובע את גורלו, ראויה לכל הגנה כחלק בלתי נפרד מכבודה כאדם..."**
- החלטה זו יפה לענייננו בשינוי המגדרי המחויב במציאות – בעניינו העותר הוא המעוגן.
- וכדברי כב' השופט מנחם הכהן בתמ"ש 21162/07 פלוגי נ' פלוגית (פורסם בנבו, 21.1.10):
- "תופעת סרבנות הגט הינה תופעה מנוולת, כוחנית, הפוגעת אנושות בחירותו, בכבודו ובאוטונומיה של הזולת, ולא משנה אם סרבן הגט הינו גבר או האישה..."**
72. מצב הדברים בעניינו, בו נדרש אדם להצהיר מראש או לגרום מראש כי לא יגיש תביעה כנגד מאן דהוא, כתנאי לגירושין, הוא מצב בלתי סביר ובלתי חוקי.
73. ויודגש מדובר בשתי תביעות נפרדות. כל אחת מהן נמצאת בסמכותה של ערכאה אחרת. תביעת הנזיקין צופה פני עבר ומבקשת פיצוי על הנזקים שכבר נגרמו לתובע/ת בשל אי מתן / קבלת הגט. אין בכוחה לכפות את הבעל ליתן גט ואת האישה לקבל גט. תביעת הגירושין צופה פני עתיד. אין בכוחה לכפר או לפצות על נזקי העבר. תביעת הגירושין נמצאת בסמכותו הבלעדית של בית הדין הרבני. תביעת הנזיקין נמצאת בסמכותו הבלעדית של בית המשפט האזרחי, בענייננו, בית המשפט לענייני משפחה. אין כל קשר בין התביעה המתנהלת בבית הדין לגירושין לתביעת הנזיקין.
74. תביעות הנזיקין הינן תביעות לפיצוי כספי בלבד, מכוח דיני הנזיקין – תביעות הנזיקין אינן מתייחסות לאכיפת התחייבות האישה קבלת גיטה. אלא לעתירת הבעל לקבל פיצויים בגין נזקים אשר לטענתו נגרמו לו מהתנהגותה של האישה נוכח סרבנות הגט לשלילת חרותו בחוסר תום לב על ידה והפרת החוק. (לעניין

זה ר' תמ"ש 6743/02 כ. נ' ב. (פורסם בנבו, 21.7.08); תמ"ש 3950/00 פלונית נ' אלמוני, פ"מ כרך תשס"א 2001; תמ"ש 19270/03 כ.ש נ' כ.פ. (פורסם בנבו, 21.12.04); תמ"ש 19480/05 פלונית נ' עיזבון המנוח פלוני ז"ל (פורסם בנבו, 30.4.06).

75. בנסיבות המקרה דנא, לא קיים כל ספק כי המסכת העובדתית יוצרת עוולה. גם ביהמ"ש לענייני משפחה וגם בית הדין הגדול אמרו את דברם בסוגיה. והמשיבה 3 – עומדת במריה ומסרבת להתגרש.

המשיבים פעלו תוך חריגה מסמכות

76. בית הדין הרבני הינו ערכאת שיפוט ממלכתית שהוקמה מכוח חוק שיפוט בתי דין רבניים, (נישואין וגירושין) תשי"ג – 1953 (להלן: חוק שיפוט בתי דין רבניים) וממנו הוא שואב את כוחו וסמכויותיו. אין לו לבית הדין אלא אותה סמכות שהוענקה לו לפי החוק (השופט זמיר בבג"צ 3269/95 יוסף כץ נ' בית הדין הרבני האזורי בירושלים, פ"ד נ (4) 590).

77. בסעיף 6 לחוק שיפוט בתי דין רבניים הוקנתה לבית הדין סמכות לכפית מתן גט וקבלתו ובחוק בתי דין רבניים (קיום פסקי דין של גירושין) הוקנתה לו הסמכות להורות על מאסר. באף לא אחת מהוראות חוק אלו ואו בהוראות החוק האחרות הנוגעות לבתי הדין, לא מוקנית לו לבית הדין הרבני סמכות להתערב בהליכים משפטיים אחרים, בערכאות אחרות, אשר הצדדים מעורבים בהם ובפרט להורות להם אלו צעדים לנקוט כלפי הליכים אלו.

78. יוצא אם כן, כי דרישת בית הדין מהבעל "לדאוג כי לא תוגש תביעה נזיקית" עולה כדי פגיעה בעקרון הבסיסי והמהותי של כיבוד בין הערכאות.

79. ואולם, חמור מכך, דרישת בית הדין עולה כדי חריגה מסמכות.

החלטת בית הדין נגועה בחוסר סבירות קיצוני

80. כאמור, בית הדין הרבני קבע, כי האישה מחויבת לקבל את גיטה בכפוף לפיצוי בסך 100,000 ₪, תהא הסיבה לכך אשר תהא, שכן נימוקים אין.

81. דא עקא, לאחר מכן, הגדיל בית הדין לעשות במסגרת "עיון חוזר" בפסק דין חלוט, ובמעמד צד אחד, ללא מתן זכות תגובה, ועל אף העובדה שתביעת נזיקין כלל אינה תלויה ועומדת בשלב זה, להציב תנאי חדש: בית הדין מתנה את הפעלת סמכותו ומתן הסעד לו זכאי העותר בחסימת זכות הגישה לערכאה אחרת.

82. החלטה זו נגועה באי סבירות קיצונית היורדת לשורש העניין.

83. כאמור, החלטה זו ניתנה ע"י ביה"ד הרבני הנכבד במעמד צד אחד, מבלי שהעניק לעותר את יומו לפניו, זכות בסיסית יש לומר, בניגוד לסדרי הדין, בניגוד לשכל הישר, ומבלי שהעמיד כל נימוק לתוספת זו!

84. על פני הדברים די רק בכך, כדי לקבל עתירה זו ולהורות על ביטול החלטות המשיבים 1-2 בנדון.

בהגשת תביעת הנוזיקין, הגם באם תוגש בעתיד, אין חשש לגט מעושה

85. אין בידינו נימוקים בשלב זה, לסיבה שבגינה מצא לנכון המשיב 1 לקבוע תנאי זה. בתמצית נטען כאן, כי הגם באם תנאי זה נקבע מתוך הטיעון בדבר "חשש לעישוי הגט" הרי שבמקרה דנא, אין לכך על פני הדברים כל בסיס.

86. ראשית, דרך כלל, לגישת ביה"ד עניינה של תביעת הנוזיקין הינה לצורך קבלת הסעד הראשי של הגט. בענייננו, אין טיעון זה רלבנטי, שעה שממילא לא תלויה ועומדת תביעה נזיקית כיום, וממילא לא הייתה היא תלויה ועומדת במועד מתן פסק הדין לחיוב בגט.

87. שנית, עמדת בתי הדין הכללית הינה כי "לעיתים הדבר (תביעת הנוזיקין), מעמיד בספק את כשרות הגט כאשר אמצעי הכפייה אינם ע"פ אמות המידה ההלכתיים".

88. עם זאת, עמדה זו הינה כללית, וממילא אינה הולמת תיק זה, בו הסרבנות לקבלת הגט נובעת מהאישה, ולא מהבעל, כך על פני הדברים, ועל כן אין מקום לטיעון זה.

89. יתרה מזאת, היו מקרים בהם ביה"ד הרבני קבע סידור גט למרות קיומה של תביעת נזיקין (תיק מס' 364836/1 מיום 1.11.10, בהרכב הרב נחום פרובר, הרב יוסף גולדברג והרב יצחק הדאיה, שם מצא ביה"ד שאין כל קשר בין התביעה לבין הרצון להתגרש).

90. גם בענייננו, האישה, המשיבה 3, עומדת בסרבנותה ואינה משחררת את העותר מעגיותו. הגשת תביעת הנוזיקין ו/או מחיקתה לפני מספר שנים, לא היה בהן כדי להשפיע עליה לקבל את גיטה או לעמוד בסירובה.

91. לא זו אף זו, הרי כב' דיין בית הדין הרבני הגדול כתוארו דאז, הרב שלמה דייכובסקי כבר קבע כי:

"גם גט שיינתן בעקבות הטלת סנקציה כספית מוגבלת... שאינה ממוטטת ואינה מהרסת, אלא מכבידה, לא ייחשב למעושה"

(י, דייכובסקי, מידתיות בכפייה לגט, תחומין כז, 300).

92. יוצא איפה כי קיים בסיס הלכתי מוצק, שלא לראות בפיצוי כספי "גט מעושה". אין זאת אלא כי קביעת בית הדין בעלמא בענייננו, ומבלי לבחון המקרה לגופו, עיקרה - ניסיון לכפות את סמכותו על המתרחש מחוץ לכותלי ביה"ד.

אין זה מן הנמנע, כי קיימת הנחיה פנימית וגורפת אצל המשיבים 1-2 ולפיה אין לסדר גט שקיימת תביעה נזיקית או איום בתביעה נזיקית.

המקרה דנא מצדיק התערבות בית המשפט זה ומתן סעד "למען הצדק"

93. אחת העילות העיקריות והעקרוניות שנקבעו בפסיקה כעילה להתערבות תחת סעד "למען הצדק" היא כאשר החלטת בית דין דתי פוגעת שלא במידתיות בזכויות יסוד אזרחיות של האדם (בג"צ 5227/97 מיכל דויד ואח' נ' בית הדין הרבני הגדול בירושלים ואח' פ"ד נה (1) 453).

94. בענייננו, החלטות המשיבים 1-2 פוגעות בזכויות יסוד של העותר, הן בזכות הגישה לערכאות, והן בזכות הקניין המעוגנת בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו.

החלטת המשיב 1 מהווה פגיעה בזכות הגישה לערכאות

95. זכות הגישה לערכאות הוכרה זה מכבר כזכות בעלת אופי חוקתי כך, בע"א 3833/93 לוינ' נ' א' לוינ' ואח', פ"ד מח (2) 862, 874, קבע השופט זמיר:

"גישה חופשית ויעילה אל בית המשפט היא זכות יסוד, אף אם עדיין אינה כתובה עלי חוק יסוד, ובית המשפט אמור להגן עליה כמו על זכויות יסוד אחרות".

96. בית משפט זה ראה בזכות הגישה לערכאות זכות שהיא אף למעלה מזכות יסוד (ר' כב' השופט חשין בע"א 733/95 ארפל אלומיניום בע"מ נ' קליל, פ"ד נא (3) 577).

97. זאת ועוד, מדיניות ראויה היא זו שאינה נועלת דלת בפני מי שמבקש סעד מרשות שיפוטית.

98. החלטת המשיב 1 להתנות סעד שקבע שיש ליתן, עד אשר יוותר על הזכות להגיש תביעת נזיקין פוגעת בזכות היסוד של העותר לפנות לערכאות, פוגעת בכבודו של העותר, ופוגעת בערכיה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית, לא כל שכן עמדה זו של המשיב 1 אינה עומדת בכללים הקבועים בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ודינה להתבטל.

99. למעשה, שלילת הזכות לעתור לסעד לשם קבלת פיצויי נזיקין על כל הסבל שנגרם לבעל דין אשר מעוגן על ידי בן או בת זוגו, קרי התניית מתן סעד על ידי בית הדין בדחיית תביעת הנזיקין או ויתור על זכות להגישה נוגדת את תקנת הציבור ויש לבטלה מדעיקרא.

החלטת ביה"ד מהווה פגיעה בחופש הקניין וגם משום כך יש לבטלה

100. לעותר נגרמו נזקים רבים במרוצת השנים שבהם הוא מסורב גט. עסקין במכלול של נזקים, אשר הובילו את העותר למצב בריאותי ונפשי לקוי ביותר. אלה הם נזקי עבר והזכות לפיצוי הינה זכות קניינית.

101. זכות הקניין של אדם הינה זכות חוקתית בסיסית המעוגנת בסעיף 3 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו ולפיה "אין פוגעים בקניינו של אדם".
102. כפועל יוצא, זכתה זכות זו למעמד גבוה ומרכזי- "זכות הקניין הינה מן הזכויות בעלות העוצמה הרבה ביותר, והרי היא מעין זכות יסוד טבעית שהטילה עוגן במתחם החוקתי אף הוא" (כב' השופט חשין, ברע"א 7112/93 צודלר בתיה ו- 18 אח' נ' שרה יוסף, פ"ד מח(5) 550, 562); בג"ץ 8276/05 עדאללה נ' שר הבטחון (פורסם בנבו, 12.12.06)).
103. דיני הנזיקין אף מגנים על אינטרסים נוספים שהמשפט מכיר בהם, ובהם אינטרסים חוקתיים, והעמיד את דיני הנזיקין על מכונם בדיוק כדי להגן מפני פגיעה בהם (ר' בג"ץ עדאללה שלעיל, פסקה 25):
- "האחריות בנזיקין מגינה על מספר זכויות של הניזוק, כגון הזכות לחיים, לחירות, לכבוד ולפרטיות. דיני הנזיקין הם אחד המכשירים העיקריים באמצעותם מגינה שיטת המשפט על זכויות אלה; הם האיזון שהמשפט קובע בין זכויות הפרטים, בינם לבין עצמם, ובין זכות הפרט ואינטרס הציבור. שלילתה של האחריות בנזיקין או צמצומה פוגעות בהגנה על זכויות אלה."
104. דברים אלה יפים שבעתיים למקרים של מסורבי הגט, אשר האינטרסים שלהם כמעט ואינם מוכרים ומוגנים בכל דין אחר, מלבד בדיני הנזיקין.
- אין מקום להותיר את הצו למדור ספציפי על כנו כמו גם את החיוב במזונות אישה נוכח החיוב בגט**
105. נשוב ונזכיר, כי אליבא דהיום, עדיין תלויות ועומדות החלטות המשיבים 1-2 בדבר חיוב במזונות אישה וצו מדור ספציפי.
106. נהיר, כי הגם באם היה קיים כל צידוק או בסיס משפטי לעמדת המשיבים 1-2 בנוגע לתביעת נזיקין, הרי שכיום, אין כל סיבה ואין הדעת אף מקבלת, הותרת צו למדור ספציפי וחיוב במזונות אישה.
107. על פני הדברים, הותרת ההחלטות על כנס, חרף פסק דין חלוט לחיוב בגט, מהווה אמצעי לחץ פסול על העותר, לקבל בעל כורחו את החלטות המשיבים 1-2 ולוותר על זכויותיו.
108. כידוע, הלכה פסוקה פרי עטו של בימ"ש נכבד זה הינה כי: "החובה לזון את האשה נפסק לכל הדעות, עם מתן פסק דין המחייב את הצדדים להתגרש, ואף אם האשה טרם קיבלה את הגט" (ראה: ע"א 592/83 פורר נגד פורר, פ"ד לח (3) 561).

109. ואולם, המשיבים 1-2 מתעלמים מהלכה נושנה זו, ממשיכים ורומסים את זכויות העותר, ולמעשה עמדתם כיום היא כי העותר יוותר על הזכות להגיש תביעה נזיקית, או אז, ורק אז, ייפסק החיוב במזונות ויבוטל את הצו למדור ספציפי.

110. עמדה פסולה זו - לא ניתן לקבל.

111. משנה תוקף מקבלים הדברים, בדרך ובאופן שבה נתקבלו החלטות אלה.

112. הנה כי כן, אין ולא יכול להיות חולק, כי החלטות המשיבים 1-2 בדבר חיוב במזונות אישה וצו למדור ספציפי, אשר נועדו להבטיח תביעת שלום בית, אינו יכול לעמוד מיום 29.12.14 מועד החיוב בגט.

113. די רק בכך, כדי לקבל העתירה ולהורות על ביטול החלטות אלה מניה וביה.

ד. סוף דבר

114. אשר על כן ולאור העובדות והנימוקים המפורטים בעתירה זו מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן את הסעדים המפורטים ברישא של העתירה.

115. כמו כן, מתבקש ביהמ"ש הנכבד ליתן צווי ביניים וצווים ארעיים העולים בקנה אחד עם עתירה זו.

116. כן מתבקש בה"ד הנכבד לפסוק לעותר את הוצאותיו בגין עתירה זו, תוך שיביא בחשבון את התנהלות המשיבים כולם בעניינו.

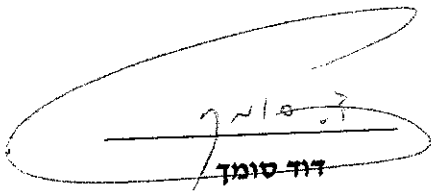
117. מן הדין ומן הצדק להיעתר לעתירה.

עו"ד אורי זמברג
מ.ר. 35667
שד' ארנסט מאיר 157 מודיעין
טל' 08-6732399 פקס' 08-6732333

תצהיר

אני הח"מ, דוד סומך, נושא ת"ז מס' 072178445, לאחר שהוזהרתי, כי עלי לאמר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. תצהירי זה מוגש לצורך אימות האמור בעתירה המוגשת מטעמי לביהמ"ש הנכבד.
2. הריני מצהיר, כי קראתי את האמור בעתירה וכי העובדות המפורטות בה ידועות לי מתוך ידיעה אישית וכל האמור שם הינו אמת ונכון.
3. זהו שמי, להלן חתימתי ותוכן תצהירי זה אמת ונכון.

דוד סומך

אישור

הנני מאשר בזה, כי ביום 11.9.15 הופיע בפני, עו"ד אורי זמברג במשרדי, מר דוד סומך נושא ת"ז הנ"ל, ואחרי שהוזהרתי, כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתו הנ"ל וחתם עליה בפני.

עו"ד אורי זמברג
מ.ר. 35667
שד' החשבוניות 1572
מל' 6720333-08 סקס: 09-973309
אורי זמברג, עו"ד

נספחים

עמ'	תוכן	נספח
20-26	החלטת המשיב 1 מיום 14.6.15 והחלטות המשיב 2 מיום 6.5.15 מיום 19.2.15 ומיום 16.2.15	"א"
27-28	החלטה למדור ספציפי 8.1.06	"ב"
29-34	החלטות בדבר מזונות אישה מיום 9.6.14, מיום 12.7.12 ומיום 9.1.12	"ג"
35-47	אסופת מסמכים רפואיים הנוגעים לעותר	"ד"
48-51	פסק הדין מיום 29.12.14	"ה"
52-57	העתק פרוטוקול הדיון מיום 19.1.15	"ו"
58-60	תביעת שלום הבית לכאורה ופסק הדין	"ז"
61-81	תביעת הגירושין וכתב ההגנה	"ח"
82-83	פרוטוקול דיון מיום 31.1.08	"ט"
84-90	פסק דין רבני אזורי מיום 20.5.09 ופסק דין רבני גדול מיום 16.2.10	"י"
91-98	כתב התביעה מיום 16.6.05	"יא"
99-128	פס"ד ביהמ"ש לענייני משפחה מיום 1.12.13	"יב"
129-135	פס"ד ביהמ"ש המחוזי מיום 30.10.14	"יג"
136-147	פס"ד ביהמ"ש העליון מיום 14.4.15	"יד"
148-152	כתב תביעה מיום 14.6.15	"טו"

מדינת ישראל

בית הדין הרבני הגדול ירושלים

בי"ה
בפני כבוד הדיינים:
הרב ציון אלגרבל - יו"ר

תיק מספר: 811283/7

תאריך
הזנת החלטה: כ"ז בשבט התשע"ה
(16/02/2015)
מערער:
ת.ז.: 072178445
משיבה:
ת.ז.: 051113348
הנדון:
שוות מבקש/משיב,
שוות מבקש/משיב

החלטה

לפנינו שתי בקשות.

- א. בקשת האשה לעיון חוזר בפסק דין ביה"ד הגדול מיום 29/12/14.
- ב. בקשת הבעל למתן הוראות.

א. האשה מגישה את בקשתה לעיון חוזר, לפי תקנה קכט (1) לתקנות הדין בבתי הדין הרבניים, לפיה בעל דין זכאי בכל זמן לבקש דיון מחדש... על סמך טענות עובדתיות וראיות חדשות שלא היו ידועות לו בדיון הקודם.

הראיות החדשות הן, בדיקת פוליגרף שערכה האשה על דעת עצמה ביום 27/01/15, בה נשאלה אם קיימה יחסי אישות עם הבעל בתקופה שלפני טענתו היתה מאוסה עליו, והטענות החדשות הן, שבביה"ד האזורי התברר שהבעל מסרב להתחייב שלא יגיש כנגד האשה תביעת נזיקין בגין כך שסרבה להתגרש ממנו במשך השנים.

ב. הבעל מבקש שבביה"ד יורה על הקטנת סכום הפיצוי ועל הפסקת מזונות ומדור ספציפי לאשה, לאור סירובה לקבל את גטה בביה"ד האזורי, כמצוות ביה"ד הגדול. לבקשה צורפה פסיקתא לביטול הצו.

בפסק דין ביה"ד הגדול נקבע שהבעל ישלם לאשה עבור כתובתה ופיצוי סך של 100000 ₪, אם האשה תקבל את גטה במועד הראשון שיקבע לכך ע"י ביה"ד האזורי. עוד נקבע בפסק הדין, שאם האשה תסרב לקבל את גטה הסכום הנ"ל ילך ויפחת, ובמקביל ביה"ד האזורי יחל בהליכים לאכיפת פסק הדין לחיוב האשה בגט.

ביום כ"ח טבת תשע"ה, 17/01/15 נקבע מועד לסידור גט בביה"ד האזורי. הבעל הופיע והציג שיק אישי, וטען שהכסף יהיה בחשבון בעוד זמן קצר. האשה דרשה שיק בנקאי. וביה"ד האזורי הציע פתרון, שכל עוד לא יפדה השיק, הצו למדור ספציפי ישאר על מכונו. האשה העמידה תנאי לסידור הגט, שהבעל יסיר תביעת נזיקין שהגיש בביהמ"ש כנגד האשה, כדי שלא יוכל לחדש את התביעה לאחר הגט. המצב כיום הוא, שהבעל מחק את התביעה לבקשת שופט ביהמ"ש למשפחה, אך לא הסיר את התביעה. הבעל סירב להצהיר שלא יגיש תביעת נזיקין מחודשת, ותלה זאת בהליכים בביהמ"ש העליון בענין הרכוש, שטרם הסתיימו.

(16/02/2015-1/2) 811283/7- דחת-עידו שחר

קבלת קהל: בימים א'-ה'
בשעות 08.30-13.30

מענה קולי בדיבור: 1700-501-531
פקס: 02-6240936

המלך גורג' 24
ת"ד 1033, ירושלים 91009

gov
www.rbc.gov.il

מדינת ישראל

בסוף הדיון הוחלט לקבוע מועד נוסף לסידור גט, ליום 17/02/15.
כעת לפנינו הבקשות הנ"ל.

- א. באשר לבקשת האשה. הראיה החדשה אינה קבילה, וטוב אם לא הוגשה כלל. האשה נגשה לבדיקת פולגרף על דעת עצמה, כדי לבסס טענות שנטענו אין ספור פעמים בכל הערכאות, בענין חיי אישות שהיו או לא היו עם הבעל בתקופת מסוימות. באשר לטענה החדשה, היא אינה מספיקה כדי לבטל את חיוב האשה בגט, אך מאידך נראית בקשת האשה, שהבעל יצהיר שלא יגיש תביעת נזיקין חדשה, בנסיבות תיק זה, שעד להחלטת ביה"ד הגדול, לא חויבה האשה בגט.
- ב. באשר לבקשות הבעל, מן הדיון להעתר להם באופן מיידי, להורות על ביטול המזונות והצו למדור ספציפי, אלא שלאור האמור לעיל, וכדי להביא לסיום כלל ההליכים שבין הצדדים, נראה לקשור את הבקשות אחת בשניה, ולהורות כדלהלן בהחלטה.
- לאור כל האמור ביה"ד מחליט:

- א. הבעל ישלם לאשה את הסך הנ"ל, באופן המגיש את דעתו של ביה"ד האזורי.
- ב. הבעל ידאג לכך שתביעת הנזיקין תדחה בבימ"שבאופן שלא תוגש תביעת נזיקין נוספת כנגד האשה.
- ג. לאחר קיום האמור לעיל, באם האשה לא תקבל את גטה, יחליט ביה"ד בכללותו בהפסקת המזונות לאתגר תוך ביטול הצו למדור ספציפי שניתן לאשה. כמו כן יחליט בהקטנת הסך הנ"ל שנקבע לאשה עבור כתובתה ופיצוי בשיעור משמעותי.

ניתן ביום כ"ז בשבט התשע"ה
(16/02/2015)

הרב ציון אלגרבל - יו"ר

העתק מתאים למקור

בנימין שונם
המוכיר הראשי

נחתם דיגיטלית ע"י הרב ציון אלגרבל בתאריך 16/02/2015 15:53

gov
www.rbc.gov.il

(2/2) 811283/7- דוחות - עידן שחר - 16/02/2015

קבלת קהל: בימים א'-ה'
בשעות 08.30-13.30

מענה קולי בדיבור: 1700-501-531
פקס: 02-6240936

המלך ג'ורג' 24
ת"ד 1033, ירושלים 91009

2/14

מדינת ישראל

בית הדין הרבני האזורי פתח תקווה

תיק מספר: 200567/30
תאריך: כ"ז בסיון התשע"ה
חזנת החלטה: (14/06/2015)
תובעת: סומך דוד
ת.ז.: 072178445
נתבעת: סומך תקוה
ת.ז.: 051113348
הנדון: גירושין, עיכוב ביצוע

בי"ח
בפני כבוד הדיינים:
הרב י. יהודה גליק - אב"ד
הרב אליהו דוד רוזנטל - דיין
הרב בנימין לסרי - דיין

החלטה

התקבלו בקשות חוזרות ונשנות מאת בי"ח הבעל, להפסקת החיוב במזונות אישה והליכי הוצ"ל.

לאחר העיון בבקשות ובחומר שבתיק, מבהירים ומחליטים:

בהתאם להחלטת ביה"ד הרבני האזורי בפסק הדין מיום 12.6.14, ולאור האמור בסעיף ב' בסיפא לפסק הדין הנ"ל, "לגבי התביעה להגדלת המזונות דוחים התביעה להגדלה ודוחים התביעה להפחתת הביטול. סעיף זה ניתן ברוב דעות. לדעת המיעוט, יש לבטל את הפסיקה למזונות אישה ולהיעתר לבקשה זו לאלתר. אך מכיוון שפסה"ד הוכרע ברוב,

דין בקשה זו להידחות לחלוטין.

מה גם שביה"ד הרבני הגדול קבע בפסק דינו מיום 29.12.14 "מחליטים: לחייב האישה בכפוף:

האישה תקבל במעמד סידור הגט סך 100,000 ₪ בגין זכויות הכתובה והפיצויים כאשר גובה הסכום נקבע כפשרה.

ככל שהאישה תסרב לקבל גט במועד הראשון שיקבע באזורי, יוקטן הסכום הנ"ל וימשכו ההליכים לאכיפת החיוב הנ"ל.

וכן בהבהרת ביה"ד הרבני הגדול, מיום 16.2.15 נקבע,

"לאור כל האמור ביה"ד מחליט:

א. הבעל ישלם לאישה את הסך הנ"ל באופן המניח את דעתו של ביה"ד האזורי.

ב. הבעל ידאג לכך שתביעת הנזיקין תדחה בביהמ"ש באופן שלא תוגש תביעת נזיקין נוספת כנגד האישה.

ג. לאחר קיום האמור לעיל, באם האישה לא תקבל את גטה יחליט ביה"ד בכללותו בהפסקת המזונות לאלתר תוך ביטול הצו למדור ספציפי שניתן לאישה.

gov
www.gov.il

www.rbc.gov.il

(14/06/2015-1/2) 200567/30-דחב-יאיר טחובר

קבלת קהל: בימים א'-ה'
בשעות 08.30-13.30

מענה קולי בדיבור: 1700-501-531
פקס: 03-9312878

שפיגל זוסיה 6
ת"ד 533, פתח תקווה 49104

מדינת ישראל

ד. כמו כן יחליט בהקטנת הסך הנ"ל שנקבע לאשה עבור כתובתה ופיצוי בשיעור משמעותי.
לאור האמור, ובהחלטות ביה"ד הרבני הגדול וכאמור, מחליטים שוב:

א. דוחים הבקשה.

ב. לאחר שהבעל ואו ב"כ, יודיעו כיצד ימלאו אחר החלטות ביה"ד הרבני הגדול הנ"ל, ישקול ביה"ד שוב החלטתו, בכפוף להגשת בקשה חדשה מותקנת ומעודכנת.

ניתן ביום כ"ז בסיון התשע"ה
(14/06/2015)

2 ניאין אסר

הרב בנימין לסרי - דיין

הרב אליהו דוד רוזנטל

הרב אליהו דוד רוזנטל - דיין

הרב י. יהודה גליק

הרב י. יהודה גליק - אב"ד

העתק מתאים למקור

הרב יצחק אפשטיין
המזכיר הראשי

נחתם דיגיטלית ע"י הרב י. יהודה גליק בתאריך 14/06/2015 21:54

"3/11"

מדינת ישראל

בית הדין הרבני האזורי פתח תקווה

תיק מספר: 200567/30
תאריך: י"ח באייר התשע"ה
הזנת החלטה: (06/05/2015)
תובעת: סומך דוד
ת.ז.: 072178445
נתבעת: סומך תקוה
ת.ז.: 051113348
הנדון: גירושין, עיכוב ביצוע

ב"ה
בפני כבוד הדיינים:
הרב י. יהודה גליק - אב"ד

החלטה

- נתקבלה בקשה דחופה להפסקת החיוב במזונות אשה ולהורות על עיכוב הליכי הוצ"פ.
מעיון בתיק עולה שלכאורה יש עוד "עיכובים" מצד הבעל לביצוע פסה"ד שניתן ע"י ביה"ד הגדול, לכן מחליטים:
- על ב"כ הבעל להגיש בקשה מתוקנת ובה הבהרה כי אין עיכוב במתן הגט מצדם מלבד הקושי בגיוס הסכום.
 - הבקשה תוגש גם לב"כ האשה ועליו להגיב תוך שבעה ימים מיום שתגיע הבקשה אליו.
 - המבקש יעדכן את ביה"ד בני"ל.

ניתן ביום י"ח באייר התשע"ה
(07/05/2015)

הרב י. יהודה גליק - אב"ד

העתק מתאים למקור

הרב יצחק אפשטיין
המזכיר הראשי

נחתם דיגיטלית ע"י הרב י. יהודה גליק בתאריך 07/05/2015 10:02

"א/א"

מדינת ישראל

בית הדין הרבני האזורי פתח תקווה

תיק מספר : 200567/30
תאריך : לי בשבט התשע"ה
הזנת החלטה : (19/02/2015)
תובעת : סומך דוד
ת.ז. : 072178445
נתבעת : סומך תקוה
ת.ז. : 051113348
הנדון : גירושין

בי"ה
בפני כבוד הדיינים :
הרב בנימין לסרי - דיין

החלטה

התקבלה בקשה למתן הבהרה מב"כ האשה.

מבקש שטרם קבלת הגט ע"י האשה, ידאג הבעל לקיום האמור בסעיף ב', שבסוף החלטת ביה"ד הרבני הגדול מיום 16.02.15, בעניין מחיקת וסילוק תביעת הנוזיקין שהגיש הבעל לביהמ"ש ושלא תוגש בעתיד תביעה נוספת.

לאחר העיון, מחליטים :

- א. לשלוח הבקשה לתגובה עניינית של הבעל וב"כ, תוך שלושה ימים.
- ב. בהעדר תגובה עניינית ישקול ביה"ד לבטל מועד הדיון הקבוע לצורך סידור הגט. קבוע ליום 01.03.15.
- ג. על המבקשת להעלות בקשתה שנית, בתום ימי התגובה.
- ד. לשלוח החלטה זו, גם בדואר שליחים.

ניתן ביום ל' בשבט התשע"ה
(19/02/2015)

בנימין לסרי
הרב בנימין לסרי - דיין

מדינת ישראל

מנהל תדיר הרבני האזורי פתח תקוה

תיק מספר : 051113348-53-1
תאריך : ח' טבת תשס"ו
(08/01/2006)

ב"ח

המבקשת : סומך תקות
ת.ז. : 051113348

בפני כבוד הדלילים:

המשיב : סומך דוד
ת.ז. : 072178445

הרב דוד אוחיון - אב"ד

הנדון : צווים אחרים

צו

ניתן בזה צו למדור כמבוקש.

ניתן ביום ח' טבת תשס"ו
(08/01/2006)

(-) דוד אוחיון
אב"ד

העתק מתאים למקור

הרב משה הלוי
המזכיר הראשי

(08/01/2006 - יצא) - לשו"ל

קבלת קהל בימים א-ה'
בשעות 08.30-13.30

טל: 03-9115222

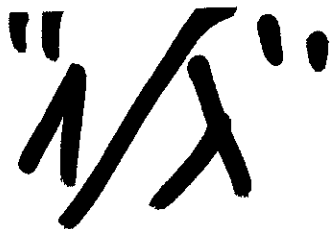
פקס: 03-9312878

כתובתנו באינטרנט: <http://www.rbc.gov.il>

gov
www.gov.il

רח' שפיגל 6

ת.ד. 533 פתח תקוה, 49104

מדינת ישראל

בית הדין הרבני האזורי פתח תקווה

תיק מספר: 200567/25
תאריך: י"א בסיון התשע"ד
הזנת החלטה: (09/06/2014)
תובעת: סומך דוד
ת.ז.: 072178445
נתבעת: סומך תקווה
ת.ז.: 051113348
הנדון: גירושין, מזונות

ב"ה
בפני כבוד הדיינים:
הרב י. יהודה גליק - אב"ד
הרב אליהו דוד רוזנטל - דיין
הרב בנימין לסרי - דיין

פסק דין

התקיים דיון בפני מותב בית הדין ביום כ"ג בניסן התשע"ד (23.04.2014) ונשמעו טענות ומענות הצדדים וב"כ.

ב"כ הבעל ביקשה לדון בתביעת הגירושין של הבעל שהוגשה ב-2012. וזאת, לפי החלטת ביה"ד הגדול שניתנה ביום ד' בסיון תשע"ג המורה לביה"ד לבחון מחדש את תביעת הגירושין. התביעה מבוססת על הפירוד הממושך, משנת 1998 בדיונים, אין מקום לעגן יותר את הבעל. בבית המשפט נאמר שמ-2009 אין יחסי אישות גם לטענת האשה. ומ-2011 אין כלום, לא רכוש, לא כלום שזה מועד הקרע שביצעו איזון משאבים, אנו ב-2014. ביהמ"ש פסק בענייני הרכוש הזכויות הכלכליות נשמרות, הבעל מעוקל. הוא על סף יאוש. מרגיש עוול ועיוות דין. בית המשפט קבע שאם לא יסודר גט לאחר ענין הרכוש זה עיגון מצד האשה אין סיבה להחזיק אותם נשואים. היא הקדיחה תבשילו. קיבלה את רכושו היא פיצלה התביעות הרכוש בבית המשפט המזונות בביה"ד. מתעשרת משני המקומות. מקבל עיקולים כל שני וחמישי. יושבת בדירתו. ביה"ד פסק מזונות מופרזים. האשה מרויחה 9000 ש"ח פסקו 4000 כשהוא מרוקן מהכל ויושבת על חלקו. זה להנציח המצב. אי אפשר לטעון לשלום בית כשלא נעשה כלום. אחרי שניתן פסק הדין לרכוש אמר ינסה לדבר להגיע לעמק השווה, צלצל אליה, סירבה להיפגש.

ב"כ האשה ענה לטענות ב"כ הבעל ואמר שהדברים כבר ידועים לביה"ד מי בגד וכו' האשה בעצם גם עכשיו רוצה בשלום בית בלב שלם וגם בענייני הרכוש לא מקבלת את פסיקת בית המשפט והוא מאמין שבערעור הפסיקה תשתנה.

לשאלת ביה"ד לא הסכים הבעל להציע הצעה לסיום הפרשה. ב"כ הבעל ניהלה בדיון מו"מ עם ביה"ד. הצדדים יצאו מהדיון וביה"ד הודיע החלטתו המפורטת בתוך הסעיפים להלן.

gov
www.gov.il

(1/3 - 200567/25 דחת - י. יהודה גליק - 09/06/2014)

קבלת קהל: בימים א'-ה'
בשעות 08.30-13.30

מענה קולי בדיבור: 1700-501-531
פקס: 03-9312878

שפיגל זוסייה 6
ת"ד 533, פתח תקווה 49104

מדינת ישראל

לאור האמור פוסקים:

- א. לפי הכירותנו את הבעל וטענותיו עוד מקדמת דנא לדעתנו אין לבעל עילה לגירושין יחד עם זאת אם הבעל היה מוכן להציע פיצוי סביר לדעת ביה"ד היינו משתדלים להביא לג"פ. אולם, כיון שאיננו רואים נכונות מצד הבעל להציע הצעת פשרה מעבר למה שבית המשפט פסק, דוחים את תביעת הגירושין של הבעל.
- ב. לגבי התביעה להגדלת המזונות דוחים התביעה להגדלה ודוחים התביעה להפחתה/ביטול.

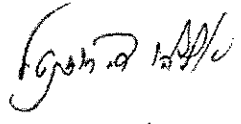
זו דעת הרוב.

לדעת המיעוט מצוה לגרש ביניהם. וזאת, לאור הפירוד והניכור הממושך רב השנים השורר ביניהם. למותר לציין, כי בין הצדדים יש ניכור ומאבקים בלתי פוסקים בכל ערכאה אפשרית, ואשר על כן מצוה לסייע בידם לשים קץ לעגירותם ולהתגרש לאלתר. כמו כן, יש לבטל את פס"ד למזונות אשה, מאחר ונתקבל בעניינם פס"ד מביהמ"ש לענייני משפחה בנושא חלוקת הרכוש ואיזון המשאבים, חלוקה על פי חוק יחסי ממון, דבר המקנה לאשה ממון ורכוש יתר על המגיע לה על פי הדין העברי. כיום, אין מקום לכוון ביניהם שלום בית ואין מקום להחזיק בכח, מצב שכזה. למען הסר ספק, אין בדברי המיעוט בכדי לתת פרס בידי הבעל שנטש את אשתו, מלפני שנים רבות, לטובת אשה זרה. ובוודאי שלא ימצא חוטא נשכר אך מאחר ועברו שנים רבות של מצה ומריבה ודינא ודיינא, יש בכל ההליכים האלה פן של ענישה ונזיפה בבעל על כל אשר חולל לאשת נעורים.

כאמור, פוסקים כדעת הרוב.

ניתן ביום י"ד בסיון התשע"ד
(12/06/2014)

הרב בנימין לסרי - דיין

הרב אליהו דוד רוזנטל - דיין

הרב י. יהודה גליק - אב"ד

העתק מתאים למקור

(2/3 - 200567/25- דחת - י. יהודה גליק - 09/06/2014)

www.rbc.gov.il

קבלת קהל: בימים א'-ה'
בשעות 08.30-13.30

מענה קולי בדיבור: 1700-501-531
פקס: 03-9312878

שפיגל זוסיה 6
ת"ד 533, פתח תקווה 49104

"2/1"

מדינת ישראל

בית הדין הרבני הגדול ירושלים

תיק מספר: 811283/2
תאריך: כ"ב בתמוז התשע"ב
(12/07/2012)
צד א': סומך דוד
ת.ז.: 072178445
צד ב': סומך תקוה
ת.ז.: 051113348
הנדון: מזונות

ב"ה
בפני כבוד הדיינים:
הרב ציון אלגרבל - יו"ר
הרב נחום פרובר - דיין
הרב יצחק אלמליח - דיין

החלטה

בפנינו ערעור המערער על פסק דינו של בית הדין האזורי פתח תקוה מיום י"ד בטבת תשע"ב 9.1.2012, בו נפסק כדלהלן:

"לאחר שמיעת טו"מ הצדדים ובי"כ ועיון בחומר שבתיק מחליטים:
(א) על הבעל סומך דוד לשלם לאשתו סומך תקוה סך 4,000 ₪ לחודש,
למזונותיה ולהחזקת הבית, החל מיום ב' בכסלו תשע"ב (28 נוב' 11) ועד להחלטה אחרת של
ביה"ד.
(ב) הסכום יהיה צמוד למדד יוקר המחיה."

בדיון שהתקיים לפנינו, הופיעו המערער, בי"כ המערער, המשיבה ובי"כ המשיבה.

בי"כ המערער טענה כי בפני בית הדין האזורי התקיים דיון קצר ופסק הדין נשוא הערעור, קצר ואינו מנומק. למרשה אין אפשרות לשאת בתשלום מזונות האשה, היות שמרשה פוטר ממקום עבודתו, ומחצית קצבת פנסיה של מרשה עוקל. כמו כן אחר מתן פסק הדין נשוא הערעור, נדרש מרשה להשיב כספים רבים למשרד האוצר בגין משכורתיו הגבוהות שקיבל בעבר.

כמו כן טענה כי למעשה האשה איננה זכאית כלל למזונות, היות שהיא משתכרת בסכום גבוה ולא כפי שציננה בפני בית הדין האזורי, וכן משום שהצדדים מתגוררים בנפרד שנים רבות. הלנצח תאכל חרב?

המשיבה טענה כי רצונה בשלום בית, ואף ציינה שהצדדים היו יחד בבית מלון בחו"ל יחד עם הבעל בשנת 2010 אולם חודתה שהרבה שנים לא חייתה אתו חיי אישות

המערער הכחיש זאת. וטען שלמעשה הוא חי עם אחרת, ורצונו להינשא לה.

ביחס לטענת בי"כ המערער שאין לו אפשרות לשאת בתשלומי המזונות, טען בי"כ המשיבה שהמערער משך כספים מתשבון בנק הרשום על שמו בלבד, אולם הכספים שנצברו בו, היו במהלך כל תקופת נישואי הצדדים,

gov
www.rbc.gov.il www.gov.il

(12/07/2012- סג יצחק אפשטיין- 811283/2- 1/2)

קבלת קהל: בימים א'-ה'
בשעות 08.30-13.30

מענה קולי בדיבור: 1700-501-531
פקס: 02-6240936

המלך ג'ורג' 24
ת"ד 1033, ירושלים 91009

מדינת ישראל

ומסכום שמשך רכש המערער דירה שרשם אותה על שם המאהבת של המערער. וביחס לטענה שמרשתו משתכרת סכומים גבוהים, טען ב"כ המשיבה שב"כ המערער בחרה רק שני תלשי משכורת מתוך 12 תלשי משכורתה אותם צרפה מרשתו לכתב תביעתה למזונות שהוגשה בפני בית הדין האזורי. בפועל משכורתה של מרשתו עומדת על סך כ-6,400 ₪ לחודש.

יצויין שביה"ד הגדול ניסה לגשר בין הצדדים על מנת להביאם לידי הסכם ויתכן שבעזרת מגשר או ניהול מו"מ היה ניתן להתגבר על הפער.

בחתאם לאמור מחליט בית הדין כדלהלן:

התיק יוחזר לבית הדין האזורי לדיון מאחר ובין היתר ישנם נתונים עובדתיים חדשים שלא היו לעיני ביה"ד האזורי

כאשר יתקבל פס"ד חדש שיש להניח שיתייחס למכלול הטענות שבתיק רשאי כל צד לערער בכפוף לנהלים

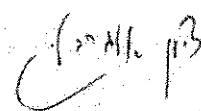
ניתן ביום כ"ב בתמוז התשע"ב
(12/07/2012)

הרב יצחק אלמליח - דיין

הרב נחום פרובר - דיין

הרב ציון אלגרבי - יו"ר

העתק מתאים למקור

בנימין שונם
המזכיר הראשי

נחתם דיגיטלית ע"י הרב נחום פרובר בתאריך 15:03 25/07/2012

3/1

מדינת ישראל

בית הדין הרבני האזורי פתח תקווה

תיק מספר: 200567/22
תאריך: י"ד בטבת התשע"ב
(09/01/2012)
צד א': סומך תקוה
ת.ז.: 051113348
צד ב': סומך דוד
ת.ז.: 072178445
הנדון: מזונות

ב"ה
בפני כבוד הדיינים:
הרב דוד אוחיון - אב"ד
הרב נ. יהודה גליק - דיין
הרב אליהו דוד רוזנטל - דיין

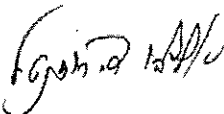
פסק דין

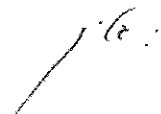
לאחר שמיעת טו"מ הצדדים ובי"כ ועיון בחומר שבתיק מחליטים:

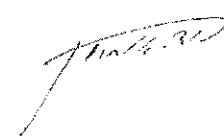
א) על הבעל סומך דוד לשלם לאשתו סומך תקוה סך 4,000 ₪ לחודש, למזונותיה ולהחזקת הבית, החל מיום ב' בכסלו תשע"ב (28 נוב' 11) ועד להחלטה אחרת של ביה"ד.

ב) הסכום יהיה צמוד למדד יוקר המחיה.

ניתן ביום י"ד בטבת התשע"ב
(09/01/2012)

הרב אליהו דוד רוזנטל - דיין

הרב נ. יהודה גליק - דיין

הרב דוד אוחיון - אב"ד

העתק מתאים למקור

הרב משה הלוי
המזכיר הראשי

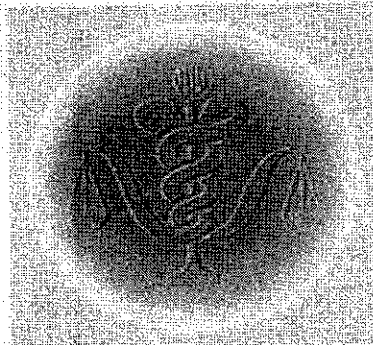
נחתם דיגיטלית ע"י הרב אליהו דוד רוזנטל בתאריך 11/01/2012 11:52

SAUL STIER M.D.
SPECIALIST IN PSYCHIATRY
NEUROLOGICAL SURGERY
AND NEUROLOGY (CMPBA. ARG)

LIC.No. 12389
LIC.No. 6802
LIC.No. 4370
LIC.No. 24370

מס.רישיון
מס.רישיון
מס.רישיון
מס.רישיון

ד"ר שאול סטיר
מומחה לפסיכיאטריה
מומחה לנוירוכירורגיה
מומחה לנוירולוגיה (ארגנטיינה)

חוות דעת רפואית בתחום הפסיכיאטריה

תאריך 29.11.12 DATE

אני הח"מ מעיד ומאשר בזאת כי ביום 18.11.2012 בדקתי בקליניקה שלי את מר סומך דוד

ת.ז. 072178445 לפי בקשתו של עו"ד שמעון מלכה לצורך מצבו הנפשי הערכת מצבו הנפשי.

חוות דעתי מתבססת על הבדיקה הקלינית הפסיכיאטרית המקיפה שערכתי למר סומך בתאריך הנ"ל וכמו כן על עיון במסמכים הבאים:

1. סיכום ביקור מקופת חולים מאוחדת מיום 30.11.2011 פסיכיאטר מומחה, ד"ר יצחקי טוביה
2. סיכום ביקור מקופת חולים מאוחדת מיום 29.12.2011
3. כתב תביעה מוגש למר סומך נגד אשתו גב' תקווה סומך בבית המשפט לענייני משפחה בפתח תקווה בפני כב' השופט צבי ויצמן

להלן חוות דעתי:

1. פרטים מזהים:

מר סומך דוד ת.ז. 072178445 יליד עיראק, שנת 1950. פרוד ואב לשלושה ילדים. בעבר מבקר קופת חולים מאוחדת כיום עובד עבודות מזדמנות. מתגורר ברחוב בן דרור מדרג 8, בפתח תקווה 4922278.

1

ד"ר שאול סטיר
מס.רישיון 12389

פסיכיאטר מומחה

מרכז ויצמן. ויצמן 14 (קומה 20). תל אביב 64230. טלפון: 077-7779222. גייד: 052-3417908
WEITZMAN CENTER. 14 WEITZMAN St. (20 th floor). TEL AVIV 64230. PHONE: 972-077-7779222
רחוב בן יהודה 18 (קומה 6) פתח-תקווה 49373. טלפון: 03-9244753. גייד: 052-3417908
18 BEN-YEHUDA St. (6 th floor). PETAH-TIKVA 49373. PHONE: 972-39244753 CELL: 972-52-3417908
דוא"ל: MENTALCLINIC@GMAIL.COM
WWW.DR-STIER.CO.IL

SAUL STIER M. D.
SPECIALIST IN PSYCHIATRY
NEUROLOGICAL SURGERY
AND NEUROLOGY (CMPBA, ARG)

LIC.No. 12389
 LIC.No. 6802
 LIC.No. 4370
 LIC.No. 24370

מס.רישיון
 מס.רישיון
 מס.רישיון
 מס.רישיון

ד"ר שאול סטיר
מומחה לפסיכיאטריה
מומחה לנוירוכירורגיה
מומחה לנוירולוגיה (ארגנטינה)

2. רקע:

יליד עיראק. עלה ארצה בינקותו עם הוריו. אין עדות להפרעות פסיכומטריות בגיל הרך ובילדות המוקדמת. לא מתאר אירועים חריגים בחייו עד שירותו בצה"ל. במהלך שירותו הצבאי נפצע במלחמת ההתשה והועבר לעורף בגין תגובה נפשית של דחק וסטריס. לא נזקק לטיפול מעבר לכך. לאחר שירותו הצבאי השיג תואר ראשון בהנדסת תעשייה וניהול באוניברסיטת בן גוריון, ולאחר מכן השיג תואר שני במינהל עסקים באוניברסיטת תל אביב. עם סיום לימודים אלה החל לעבוד כמבקר פנים של קופת חולים מאוחדת, והשיג תואר שני נוסף בניהול מערכות בריאות באוניברסיטת בן גוריון. התחתן בשנת 1980 בגיל 30, מנישואיו שלושה ילדים: בן בגיל 31 כיום אברך, בת בגיל 28 סטודנטית ובת נשואה בגיל 25.

לאחר 14 שנות נישואין עקב מריבות קשות עם אשתו עזב את הבית ופתח בהליך גירושין בבית דין רבני.

ארבע שנים לאחר מכן אשתו ביקשה שלום בית ובעקבות בקשתה בית הדין פסק הליך שלום בית. הזוג לא הסתדר ומר סומך חזר לבקשתו להתגרש.

מר סומך ע"פ התיק הרפואי של קופת חולים מאוחדת סובל מסכרת סוג 2, דלקת קיבה בלתי ספיציפית, ורטיגו, נדודי שינה והפרעה דפרסיבית. טופל בתרופות נוגדי דיכאון CIPRAMIL

LUSTRAL ובכדורי לוריון.

ד"ר שאול סטיר
 מס.רישיון 12389
פסיכיאטר מומחה
 מס.רישיון 6802

2

מרכז ויצמן. ויצמן 14 (קומה 20). תל אביב 64230. טלפון: 077-7779222. נייד: 052-3417908
 WEITZMAN CENTER. 14 WEITZMAN St. (20 th floor). TEL AVIV 64230. PHONE: 972-077-7779222
 רחוב בן יהודה 18 (קומה 6) פתח-תקווה 49373. טלפון: 03-9244753. נייד: 052-3417908
 18 BEN-YEHUDA St. (6 th floor). PETAH-TIKVA 49373. PHONE: 972-39244753 CELL: 972-52-3417908
 דוא"ל: MENTALCLINIC@GMAIL.COM
WWW.DR-STIER.CO.IL

SAUL STIER M. D.	LIC.No. 12389	מס.רישיון	ד"ר שאול סטיר
SPECIALIST IN PSYCHIATRY	LIC.No. 6802	מס.רישיון	מומחה לפסיכיאטריה
NEUROLOGICAL SURGERY	LIC.No. 4370	מס.רישיון	מומחה לנוירולוגיה
AND NEUROLOGY (CMPBA. ARG)	LIC.No. 24370	מס.רישיון	מומחה לנוירולוגיה (ארגנטינה)

3. הבדיקה הפסיכיאטרית:

נראה כפי גילו, אין חריג בהופעתו החיצונית, המודע צלול, תפקודים קוגניטיביים תקינים, אין הפרעות בהתמצאותיות השונות, בקשב ובריכוז, חשיבה הגיונית ומאורגנת. קצב ומהלך החשיבה תקינים. קיימים תכנים טורדניים לגבי מצבו המשפחתי בו הוא שרוי, ולגבי חוסר האפשרות למצוא עבודה ולהתפרנס בכבוד.

מרגיש שנקלע למצב בלתי אפשרי/מבוי סתום, מכיוון שאשתו מסרבת לתת לו גט מזה כ-18 שנה ולא יכול לשקם את חייו. לדבריו רכושו עוקל ע"י בית משפט לענייני משפחה וגם הופעלה נגדו הוצאה לפועל לתשלום מזונות, דבר שמשאיר אותו ללא מקורות הכנסה ומחיה וללא יכולת לנהל את חייו כאדם חופשי. כיום נתמך חלקית ע"י חברתו לחיים. למרות כישוריו לא מצליח להשיג עבודה עקב גילו ונאלץ לבצע עבודות מזדמנות, כגון ניקיון משרדים. בבדיקה מבטא מצב רוח דיכאוני קשה וחרדה לגבי עתידו. כאשר מתאר את מצוקתו מבטא רגזנות בלתי נשלטת שמביא אותו על סף של התפרצות רגשית בלתי נשלטת. במצב זה מוסר על מחשבות ייאוש ומחשבות התאבדות ללא גיבוש תוכנית ספציפית. השיפוט ובוחרן המציאות תקינים. סופר אגו תקין. אין סימנים של הפרעת אישיות ספציפית, אך קיימים סימנים חזקים של מחשבות טורדניות כפייתיות (OCD). אין סימנים של נזק אורגני מוחי.

הבדיקה נוירולוגית תקינה.

4. דיון ומסקנות:

1. פרט לדיווח על אירוע של דחק בזמן מלחמת ההתשה בסיני מר סומך לא מדווח על הפרעות נפשיות או צורך ביעוץ או טיפולים בתחום הנפשי.

ד"ר שאול סטיר
מ.ר. 12389
פסיכיאטר מומחה
מ.ה.מ. 6802

3

מרכז ויצמן. ויצמן 14 (קומה 20). תל אביב 64230. טלפון: 077-7779222. נייד: 052-3417908
WEITZMAN CENTER. 14 WEITZMAN St. (20 th floor). TEL AVIV 64230. PHONE: 972-077-7779222
רחוב בן יהודה 18 (קומה 6) פתח-תקווה 49373. טלפון: 03-9244753. נייד: 052-3417908
18 BEN-YEHUDA St. (6 th floor). PETAH-TIKVA 49373. PHONE: 972-39244753 CELL: 972-52-3417908
דוא"ל: MENTALCLINIC@GMAIL.COM E-MAIL: WWW.DR-STIER.CO.IL

SAUL STIER M. D.	LIC.No. 12389	מס.רישיון	ד"ר שאול סטיר
SPECIALIST IN PSYCHIATRY	LIC.No. 6802	מס.רישיון	מומחה לפסיכיאטריה
NEUROLOGICAL SURGERY	LIC.No. 4370	מס.רישיון	מומחה לנוירוכירורגיה
AND NEUROLOGY (CMPBA. ARG)	LIC.No. 24370	מס.רישיון	מומחה לנוירולוגיה (ארגנטינה)

2. רק לאחר שמערכת היחסים עם אשתו הסתבכה ולא ראה אפשרות להפסיק להיות נשוי עמה ושחש שהיא מנהלת מלחמת חורמה נגדו (עיכוב יציאה, עיקולים חוזרים ונשנים וההוצאות לפועל) הרגיש שהאיזון הנפשי שלו התערער אך לא פנה לטיפול פסיכולוגי או פסיכיאטרי.
3. בשנת 2004 חזר על בקשתו להתגרש מאשתו וזאת לאחר שלוש עשרה שנה שלא קיימו יחסי אישות (משנת 1991). מר סומך ביקש שוב גירושין אך בקשתו לא צלחה ונדחתה.
4. בחודש מרץ בשנת 2011 לאחר 32 שנה כמבקר פנים של קופ"ח מאוחדת פוטר מעבודתו לדבריו בגלל מניפולציות של מנהלי קופ"ח מאוחדת.
5. הוא הרגיש שהכתימו את שמו הטוב ושלא מסוגל היום למצוא עבודה בתחום ביקורת מוסדות. מצבו הביא אותו להיות זקוק לטיפול פסיכיאטרי אצל הרופא המומחה ד"ר טוביה יצחקי מקופ"ח מאוחדת, אשר הבחין במצב של דיכאון ומחשבות טורדניות (OCD) והמליץ על נטילת כדורי נוגדי דיכאון (LUSTRAL).
6. אני מבחין אצל מר סומך הפרעה דיכאונית הסתגלונית קשה ומתמשכת אשר גורמת לו מחשבות טורדניות על מצבו הקיומי והכלכלי מלווה במחשבות ייאוש וחוסר טעם לחיים. אין לי ספק שרק סיום מהיר של התהליכים המשפטיים וסידור הגט בפועל מאשתו (תקווה) יכול למנוע התדרדרות נוספת במצבו הנפשי. על כן אני ממליץ על סיום הליכים המשפטיים בהקדם האפשרי וסידור הגט.
7. בנוסף אני קובע שמצבו הנפשי כיום מהווה נכות נפשית בשיעור של 30% לפי סעיף 34 ב-4 לפי התקנון בקביעת נכות של המוסד לביטוח לאומי.

תעודה זאת ניתנת על ידי לשם הגשתה כראייה לבית המשפט. הריני מצהיר בזאת, כי ידוע לי היטב שלעניין החוק הפלילי בדבר עדות לבית המשפט דין תעודה זאת, כשהיא התומה על ידי, כדין עדות שנתתי בבית המשפט.

ד"ר שאול סטיר
מ.ר. 12389
פסיכיאטר מומחה
מ.ר. 6802

חותמת

חתימה

4

מרכז ויצמן. ויצמן 14 (קומה 20). תל אביב 64230. טלפון: 077-7779222. נייד: 052-3417908
WEITZMAN CENTER. 14 WEITZMAN St. (20 th floor). TEL AVIV 64230. PHONE: 972-077-7779222
רחוב בן יהודה 18 (קומה 6) פתח-תקווה 49373. טלפון: 03-9244753. נייד: 052-3417908
18 BEN-YEHUDA St. (6 th floor). PETAH-TIKVA 49373. PHONE: 972-39244753 CELL: 972-52-3417908
דוא"ל: E-MAIL: MENTALCLINIC@GMAIL.COM WWW.DR-STIER.CO.IL

SAUL STIER M.D.
SPECIALIST IN PSYCHIATRY
NEUROLOGICAL SURGERY
AND NEUROLOGY (CMPBA. ARG)

LIC.No. 12389 מ.ס. רישיון
LIC.No. 6802 מ.ס. רישיון
LIC.No. 4370 מ.ס. רישיון
LIC.No. 24370 מ.ס. רישיון

ד"ר שאול סטיר
מומחה לפסיכיאטריה
מומחה לנוירוכירורגיה
מומחה לנוירולוגיה (ארגנטיינה)

פרטים על השכלתי וניסיון המקצועי:

דוקטור לרפואה M.D. בוגר בית הספר למדעי הרפואה. אוניברסיטת בואנוס איירס. ארגנטינה.
מומחה לנוירולוגיה. בית ספר למדעי רפואה אוניברסיטת בואנוס איירס. ארגנטינה.
מומחה לנוירוכירורגיה. בית הספר למדעי רפואה. אוניברסיטת בואנוס איירס. ארגנטינה וישראל.
מומחה לפסיכיאטריה. משרד הבריאות. ישראל.
מדופלם בפסיכיאטריה. לימודי המשך. בית ספר לרפואה. אוניברסיטת תל אביב.
בוגר החוג לפסיכותרפיה. לימודי המשך. בית הספר לרפואה. אוניברסיטת תל אביב.
פסיכואנליזה. המכון הישראלי לפסיכואנליזה. ירושלים.
בוגר קורס אנליזה קבוצתית. Institute of Group Analysis London.
מגשר. הטכניון. חיפה.
נוירוכירורג בכיר. בית החולים "שיבא". תל השומר.
פסיכיאטר בכיר. בית החולים "שלוותה". הוד השרון.
מנהל מחלקה פסיכיאטרית. מרכז לבריאות הנפש "יהודה אברבנאל". בת ים.
מנהל המרכז לבריאות הנפש. חולון.
מנהל המרכז הקהילתי לבריאות הנפש. יפו.
מדריך קליני בפסיכיאטריה. בית הספר לרפואה. אוניברסיטת תל אביב.
יושב ראש ועדת ההתמחות. המועצה המדעית. ההסתדרות הרפואית. ביה"ח אברבנאל.
בוחן בפסיכיאטריה. המועצה המדעית. ההסתדרות הרפואית בישראל.
חבר ועד וגזבר של האיגוד לפסיכיאטריה בישראל. סניף תל אביב.
חבר האגודה הפסיכיאטרית האמריקנית.
חבר ועד וחבר ועדת הביקורת של האיגוד הישראלי לפסיכותרפיה.
חבר ועדת הביקורת של החברה הפסיכיאטרית המשפטית בישראל.
חבר ועדת הביקורת של האיגוד לפסיכיאטריה בישראל.
חבר ועדת האתיקה של איגוד הפסיכיאטריה בישראל.
בודק פסיכיאטרי במכון הרפואי לבטיחות בדרכים. משרד הבריאות.
בודק פסיכיאטרי לאישור רישיון נשק. משרד הבריאות.
חבר ועדה פסיכיאטרית משפטית מחוזית. משרד הבריאות.
יועץ פסיכיאטרי. משרד הביטחון וצה"ל.
חבר ועדת עררים לקביעת אחוזי נכות כללית ונפגעי עבודה. המוסד לביטוח לאומי.
פרקטיקה פרטית מ-1980.

מרכז ויצמן. ויצמן 14 (קומה 20). תל אביב 64230. טלפון: 077-7779222. גייד: 052-3417908
WEITZMAN CENTER. 14 WEITZMAN St. (20 th floor). TEL AVIV 64230. PHONE: 972-077-7779222
רחוב בן יהודה 18 (קומה 6) פתח-תקווה 49373. טלפון: 03-9244753. גייד: 052-3417908
18 BEN-YEHUDA St. (6 th floor). PETAH-TIKVA 49373. PHONE: 972-39244753 CELL: 972-52-3417908
דוא"ל: MENTALCLINIC@GMAIL.COM
WWW.DR-STIER.CO.IL

סיכום ביקור

ת.ז:	1072178445	שם המבוטח:	סומך דוד	מין:	זכר	ביטוח:	עדיף	ת.לידה:	28/03/1950
כתובת:	הנשיא 39/42 גבעת שמואל	מיקוד:	54021	טלפון:	003-5321176				

ביקור ב - 29/12/2011 11:44 אצל ד"ר יצחקי טוביה , פסיכיאטריה מ.ר: 17577
ביקור ראשון עם כרטיס

סיבת פניה - מחלה

דיווח על רגישות לתרופות

• No history of sensitivity to medication

מיון / אינטק

סוג המפגש: אינטק

מקורות הפניית מבוטח : פניה עצמית

תלונות עיקריות / הסטוריה של מחלה נוכחית:

מצב דכאוני.

אנמנזה:

בן 61. יליד עירק. מגיל צעיר בארץ. פרוד + 3. מהנדס מכונות, תעשייה וניהול וכן בוגר מנהל עסקים. פנה ביוזמתו.

מעברו - גדל ברמת גן. סיים 12 שנות לימוד. שירות צבאי בחיל התותחנים. במהלך מלחמת ההתשה נפצע והועבר לעורף גם על סמך תגובה

נפשית. לא חזק לטיפול מעבר לכך. לאחר השחרור למד הנדסה. עם סיום הלימודים החל לעבוד כמבקר פנים של קופ"ח מאוחדת.

נישא בגיל 30. נפרד מאשתו בגיל 44. כיום חי עם בת זוג.

בעיה נוכחית - לפני כתשעה חודשים פוטר מעבודתו כמבקר פנים בעקבות דו"ח מבקר המדינה. מאז - נמצא בדיונים משפטיים בבית הדין

לעבודה + בית הדין הרבני + בית דין לענייני משפחה. אינו משתכר למחייתו. במקביל החל לסבול ממצב רוח ירוד. עצוב מאד. חסר מוטיבציה

ואנרגיה. ישן במהלך היום. מטלות לשבועות וחודשים. מרגיש נבגד על ידי ילדיו שניתקו קשר לאחר שהפסיק לתמוך בהם כלכלית.

איבד את הבטחון העצמי ואת תחושת המנהיגות שהייתה לו. יש לו תחושה של 'רפו ידי' כלשונם. הפסיק לעשות פעילות גופנית.

קבל טיפול בכדור ציפרמיל ביום אשר הועיל בתחילת הטיפול אך הפסיק לפעול. כמו כן מתלונן על נטייה לנמנום מאז החל את הטיפול.

סטטוס מנטלי

בבדיקה - מסודר. בהכרה. מתמצא בכל המובנים. משתף פעולה. אפקט דכאוני. חשיבה מסודרת. פסימית. אינו פסיכוטי. אינו אובדני.

טיפול / מעקב

תוכן הפגישה: יעבור בהדרגה מכדור ציפרמיל לכדור לוסטרל ביום.

החלטות צוות ברה"נ

מוזמן לביקור חוזר

אבחנות

תרופות

• DEPRESSIVE DIS NOS

• LUSTRAL 50MG 28TAB PO 1 TAB X 1/day for 30 days 1 O.P.(10%)

רופא/מטפל: ד"ר יצחקי טוביה

תחום עיסוק: פסיכיאטריה

כתובת:

יהודה הנשיא 94 אלעד

טלפון:

רשיון: 17577

1050892850

חתימה ומותגת הרופא

www.meuhedet.co.il

סיכום ביקור

ת.ז:	1072173445	שם המבוטח:	סומך דוד	מין:	זכר	ביטוח:	עדיף	ת.לדה:	28/03/1950
כתובת:		הנשיא 39/42 גבעת שמואל	מיקוד:	54021	טלפון:	003-5321176			

ביקור ב - 29/01/2012 14:30 אצל ד"ר יצחקי טוביה, פסיכיאטריה מ.ר. 17577
ביקור ראשון עם כרטיס

סיבת פניה - מחלה

דווח על רגישות לתרופות

• No history of sensitivity to medication

טיפול / מעקב

תוכן הפגישה: טיפול נוכחי - כדורי לוסטרל, 50 מ"ג ביום.
יש שיפור בתיאבון ובשינה. יש שיפור חלקי במצב הרוח. עדיין חסר אנרגיה ומוטיבציה. דוחה מטלות. רוצה להתחיל לעבוד אך אין לו אנרגיה
לחפש בצורה יעילה. רוצה לקדם את עצמו כמדריך טיולים לחו"ל אך גם לכך אין לו אנרגיה. ניתק קשרים חברתיים ומשפחתיים. נמצא בהליכים משפטיים ומתקשה להתמודד עם עיני הדין.
בבדיקה - אפקט דכאוני במידה מתונה. חשיבה פסימית. אינו פסיכוטי. אינו אובדני. תובנה ושיפוט שמורים.

החלטות צוות ברה"נ

מוזמן לביקור חוזר

יעלה במינון הלוסטרל ל - 75 מ"ג ביום.

הוצע לו טיפול פסיכותרפי אך סירב.

אבחנות

• DEPRESSIVE DIS NOS

תרופות

• LUSTRAL 50MG 28TAB PO 1 TAB X 2/day for 30 days 2 O.P.(10%)

רופא/מטפל: ד"ר יצחקי טוביה	רשיון: 17577	1050892850	חתימה וחוקמת הרופא
תחום עיסוק: פסיכיאטריה	טלפון: 03-6159600		
כתובת: לנדא יעקב 4 בני ברק			

סיכום ביקור

ת.ז: 1072178445	שם המבוטח:	סומך דוד	מין:	זכר	ביטוח:	עדיף	ת.לדה: 28/03/1950
כתובת:	הנשיא 39/42 גבעת שמואל	מיקוד: 54021	טלפון: 003-5321176				

ביקור ב - 29/01/2012 14:30 אצל ד"ר יצחקי טוביה , פסיכיאטריה מ.ר: 17577
ביקור ראשון עם כרטיס
סיבת פניה - מחלה

דווח על רגישות לתרופות

No history of sensitivity to medication •

טיפול / מעקב

תוכן הפגישה: טיפול נוכחי - כדורי לוסטרל, 50 מ"ג ביום.
יש שיפור בתיאבון ובשינה. יש שיפור חלקי במצב הרוח. עדיין חסר אנרגיה ומוטיבציה. דוחה מטלות. רוצה להתחיל לעבוד אך אין לו אנרגיה
לחפש בצורה יעילה. רוצה לקדם את עצמו כמדריך טיולים לחו"ל אך גם לכך אין לו אנרגיה. ניתק קשרים חברתיים ומשפחתיים. נמצא בהליכים משפטיים ומתקשה להתמודד עם עינוי הדין.
בבדיקה - אפקט דכאוני במידה מתונה. חשיבה פסימית. אינו פסיכוטי. אינו אובדני. תובנה ושיפוט שמורים.

החלטות צוות ברה"נ

מוזמן לביקור חוזר
יעלה במינון הלוסטרל ל - 75 מ"ג ביום.
הוצע לו טיפול פסיכותרפי אך סירב.

אבחנות

• DEPRESSIVE DIS NOS

תרופות

• LUSTRAL 50MG 28TAB PO 1 TAB X 2/day for 30 days 2 O.P.(10%)

רופא/מטפל: ד"ר יצחקי טוביה	רשיון: 17577	1050892850
תחום עיסוק: פסיכיאטריה	טלפון: 03-6159600	פסיכיאטר/מוטח
כתובת: לנדא יעקב 4 בני ברק	מ.ר: 17577	

סיכום ביקור

ת.ד.: 1072178445	שם המבוטח:	סומך דוד	מין:	זכר	ביטוח:	עדיף	ת.לידה:	28/03/1950
כתובת:	הנשיא 39/42 גבעת שמואל	מיקוד:	54021	טלפון:	003-5321176			

ביקור ב - 26/02/2012 12:39 אצל ד"ר יצחקי טוביה , פסיכיאטריה מ.ר: 17577

ביקור נוסף עם כרטיס

סיבת פניה - מחלה

טיפול / מעקב

תוכן הפגישה: טיפול נוכחי - כדורי לוסטרל, 75 מ"ג ביום.
מצב הרוח השתפר. תיאבון ושינה תקינים. נפגש עם אנשים במסגרת חיפוש עבודה והתאכזב מתגובתם. עדיין לא מבצע את כל המטלות
שהוא צריך לעשות. לא חזר לפעילות הספורטיבית. לא יצא לטיולים כמדריך כי לא הציעו לו. אם יציעו - בטוח שיוכל לעשות זאת.
בבדיקה - אפקט תואם. אינו פסיכוטי. אינו אובדני.

החלטות צוות ברה"נ

מוזמן לביקור חוזר

ללא שינוי.

אבחנות

• DEPRESSIVE DIS NOS

תרופות

• LUSTRAL 50MG 28TAB PO 1 TAB X 2/day for 30 days 2 O.P.(10%)

ד"ר טוביה יצחקי
פסיכיאטר מדמחה
מ.ר. 17577
חצי מהמחוזות המדמחה

רשיון: 17577

1050892850

טלפון: 03-6159600

רפא/מטפל: ד"ר יצחקי טוביה

תחום עיסוק: פסיכיאטריה

כתובת: לנדא יעקב 4 בני ברק

לכל המעוניין - העתק להצגה בלבד

לכבוד: לכל המעוניין

ת.ז.	1072178445	שם המטופל	סומך דוד	מין	זכר	בטוח	עדיף	ת.ל.ד.	28/03/1950
כתובת		תגשיא 39/42 גבעת שמאל	מיקוד	54021	טלפון	003-5321176			

תלונות החולה:

- כאב ראש
- חולשה
- חרדה
- חוסר ריכוז
- החמרה במצב מחלת הסכרת. אינסומניה מלווה בעייפות פיזית ונפשית. שינה מרובה וטרופה. דיכאון ודכדוך שהולך ומתגבר. מצב יאוש. כל זאת הלך והמחמיר והתגבר מאז פיתוריו בסוף מרץ 2011.
- כאב בטן

אבחנות:

- DIABETES MELLITUS TYPE II
- DEPRESSIVE DIS NOS
- VERTIGO BENIGN PAROXYSMAL POSITIONAL
- INSOMNIA UNS
- GASTRITIS UNSPECIFIED

תרופות:

- AMARYL CP BLIEX 4MG 30TAB PO 1 TAB X 1/day for 30 days 1 O.P.(50%)
- AMARYL 2MG 30TAB PO 1 TAB X 2/day for 30 days 2 O.P.(50%)
- CIPRAMIL 20MG 28TAB PO 1 TAB X 2/day for 30 days 2 O.P.(15%)
- JANUVIA 100MG 28TAB PO 1 TAB X 1/day for 30 days 1 O.P.(50%)
- OMEPRADAX 20MG 30CAP PO 1 CAP X 1/day for 30 days 1 O.P.(15%)
- GLUCOPHAGE RET 850MG 30TAB 1 TAB X 3/day for 30 days 3 O.P.(15%)
- MEGA B- 1000MG 20TAB PO 1 TAB X 1/day for 30 days 2 O.P.(15%)

רשיון: 23580

רופא/מטפל: ד"ר ליברמן נרה

הנתיבה והותמת הרופא

1306178435

רופא כללי

טלפון: 03-5749819

הירדן 740074 רמת גן

כתובת:

10

סיכום ביקור

ת.ז:	1072178445	שם המבוטח:	סומך דוד	מין:	זכר	ביטוח:	עדיף	ת.ל.ד:	28/03/1950
כתובת:		המשיא 39/42 גבעת שמואל	מיקוד:	54021	טלפון:	003-5321176			

ביקור ב - 30/11/2011 17:52 אצל ד"ר ליברמן ורה, רופא כללי מ.ר. 23580

ביקור נוסף בלי כושים

סיבת פניה - מחלה

סיבת ביקור

- כאב ראש
- חולשה
- חרדה
- חוסר ריכוז
- הומורה במצב מחלת הסכרת. אינסומניה מלווה בעייפות פיזית ונפשית. שינה מרובה וטרופה. דיכאון ודכדוך שהולך ומתגבר. מצבי יאוש. כל זאת הלך והמחמיר והתגבר מאז פטוריו בסוף מרץ 2011.
- כאב בטן

דיווח על בעיות פעילות

- DIABETES MELLITUS

דיווח על תרופות כרוניות

- AMARYL CP BLIEX 4MG 30TAB
- AMARYL 2MG 30TAB
- CIPRAMIL 20MG 28TAB
- JANUVIA 100MG 28TAB
- OMEPRADAX 20MG 30CAP
- GLUCOPHAGE RET 850MG 30TAB
- MEGA B- 1000MG 20TAB
- KONSYL PWD 250GR

אבחנות

- DIABETES MELLITUS TYPE II
- DEPRESSIVE DIS NOS
- VERTIGO BENIGN PAROXYSMAL POSITIONAL
- INSOMNIA UNS
- GASTRITIS UNSPECIFIED

מעבדה

• טופס מס. 1 : HB A1 C , LIPIDS PROFILE , ALB/CREAT U (P) , OCCULT BLOOD

הפניות

- מופנה אל : יועץ הקופה - פסיכיאטר, לשם : בדיקת
- מופנה אל : מרפאת סוכרת
- מופנה אל : פסיכולוגיה קלינית - מר אורן אבגר טלי

"ה"

מדינת ישראל

בית הדין הרבני הגדול ירושלים

תיק מספר: 811283/6
 תאריך: כ"ג בכסלו התשע"ה
 הזנת החלטת: (15/12/2014)
 מערער: סומך דוד
 ת.ז.: 072178445
 משיבה: סומך תקוה
 ת.ז.: 051113348
 הנדון: מזונות

ב"ה
 בפני כבוד הדיינים:
 הרב יצחק יוסף - נשיא
 הרב ציון בוארון - דיין
 הרב ציון אלגרבל - דיין

החלטה

לפנינו ערעור על פסק דין ביה"ד האזורי מיום י"ד סיון תשע"ד 12/06/14, בדעת רוב, שדחה את תביעת הגירושין של הבעל.

זהו אחד מהתיקים הוותיקים במערכת בתי הדין. בשנת תשנ"ח הגישה האשה תביעת שלום בית, וטענה שהבעל מתרועע עם נשים אחרות, הבעל מצדו הודה שאינו מקיים חיי אישות עם האשה, וטען שעולה ממנה ריח רע, ושהיא נזכרת, גם טען שהאשה מתרועעת עם גברים אחרים. בפסק דין מיום י"ג סיון תשנ"ח התקבלה תביעת האשה לשלום בית. בשנת תשס"ה הגיש הבעל תביעת גירושין, וטען שהאשה משרתת דרכיה, והביא עדים. בפסק דין מיום כ"ו אייר תשס"ט, נדחתה התביעה, ביה"ד התייחס לעדויות השונות וקבע שאין אמינות, ובחלק מהמקרים העדות לא היתה כשרה. ערעור שהוגש על פסה"ד, נדחה בהחלטת ביה"ד הגדול מיום ב' אדר תש"ע.

בשנת תשע"ב הגישה האשה תביעת מזונות כנגד הבעל. בפסק דין קצר מיום י"ד טבת תשע"ב חויב הבעל במזונות בסך של 4000 ₪. על פסק הדין הוגש ערעור, ובדין שהתקיים ביום כ"ב תמוז תשע"ב טען הבעל שיש לבטל את פסק הדין מכמה טעמים: א. האשה משתכרת היטב, ב. הבעל משלם את מרבית הוצאות הבית, ג. האשה הטילה עיקולים על קצבת הפנסיה של הבעל במסגרת תביעה רכושית בביהמ"ש, ד. הבעל פוטר מעבודתו ואין לו היכולת לעמוד בפסק הדין. הבעל טען גם, שפסקי מזונות לאשה, תגרום להמשך סירובה של האשה לקבל גט, למרות הפירוד הממושך. האשה השיבה לטענות. ובהחלטת ביה"ד מאותו היום, לאחר סיכום טו"מ הצדדים, נכתב:

בהתאם לאמור מחליט בית הדין כדלהלן:

התיק יוחזר לבית הדין האזורי לדיון מאחר ובין היתר ישנם נתונים עובדתיים חדשים שלא היו לעיני ביה"ד האזורי

כאשר יתקבל פס"ד חדש שיש להניח שיתייחס למכלול הטענות שבתיקן רשאי כל צד לערער בכפוף לנחלים

בחודש ספטמ' 2012 הבעל הגיש תביעת גירושין שלישית במספר בביה"ד האזורי, מה שהתחדש באותה תביעת גירושין, היא העובדה שבחודש מאי 2011 הגישה האשה תביעה לשמירת זכויות בביהמ"ש למשפחה.

בחודש יוני 2013 הגיש הבעל בקשה בביה"ד האזורי, שבדיון שנקבע ליום כ"ג ניסן תשע"ד, בתביעת הגירושין, ישמעו גם טענותיו בענין המזונות, כהחלטת ביה"ד הגדול הנ"ל.

מדינת ישראל

התקיים דיון, וניתן פסק הדין נשוא הערעור.

בינתיים התקיימו הליכים בביהמ"ש, האשה כאמור הגישה תביעה לשמירת זכויות, והבעל הגיש תביעה לחלוקת רכוש ופירוק שיתוף. פסק הדין ניתן בחודש דצמבר 2013, ובו נקבעו זכויות הצדדים ברכוש, ובזכויות הפנסיוניות של הבעל.

ביהמ"ש מאריך בתיאור המצב היחודי לתיק זה, בו מצד אחד, קיים פירוד רב שנים בין בני הזוג, לדברי האשה בדיון באזורי ביום כ"ג ניסן תשע"ד, משנת תשס"ד הצדדים לא מתגוררים תחת קורת גג אחת, ולדברי הבעל, הצדדים פרודים משנת תשנ"ח, כאשר חיי אישות אינם מתקיימים משנת תשנ"א. מאידך הבעל שילם את כל הוצאות המשפחה עד שנת 2011 אז פוטר מתפקידו כמבקר פנים בקופ"ח מאוחדת, ואף ביקר בבית תדירות, ובא בציבור עם האשה, כולל נסיעות לחו"ל וארועים רשמיים, ביהמ"ש גם כותב על סיוע שהגישה האשה לבעל בתביעה שהגיש כנגד מעסיקתו לשעבר.

בפסה"ד קובע ביהמ"ש שלש קביעות שרלבנטיות לנדון דידן: א. מועד הקרע לעניין חוק יחסי ממון הינו מאי 2011 אז הגישה האשה תביעה לשמירת זכויות ברכוש, ב. הבית בו מתגוררת האשה, שלטענת הבעל נרכש מכספי ירושה שקיבל, יחולק בין הצדדים בשווה, ג. זכויות הפסיה שצבר הבעל יחולקו לפי 70% לבעל ו 30% לאישה.

בפסק דין אחר שניתן בתביעה שהוגשה כנגד הבעל להחזר שכר מופרז שנטל לעצמו, חויב הבעל להשיב סכום כולל של כמיליון וחצי ₪.

במהלך הדיון שהתקיים בביהמ"ד האזורי, ניסה ביהמ"ד להביא את הצדדים להסכם כולל לגירושין, כאשר הפציר בבעל להטיב עוד עם האשה במסגרת חלוקת הרכוש, בתחילה הבעל סירב, לאחר מכן התרצה והאשה סרבה להצעות ביהמ"ד, ובסופו של דבר שני הצדדים סירבו להסדר וביקשו פסק דין.

בפסה"ד נדחתה שוב תביעת הגירושין של הבעל, וביהמ"ד חזר על פסיקתו בענין מזונות האשה.

כעת לפנינו ערעור על פסק הדין הנ"ל.

תבעל חוזר על טענותיו בפני ביהמ"ד האזורי, שבנסיבות הללו של פירוד ארוך שנים, שהאשה הגישה נגדו תביעה לשמירת זכויות, ונאבקת בו בכמה ערכאות, יש להורות על חיוב האשה בגט.

בענין פסיקת המזונות הבעל חוזר על טענותיו, שהאשה לא זכאית למזונות מהטעמים הנ"ל, וזאת מלבד טענתו שהאשה חייבת לקבל את גטה, וממילא אינה זכאית למזונות.

האשה המשיבה מצטטת פסקי דין קודמים שנתנו בתביעת הגירושין של הבעל, באזורי ובגדול, שיש לדחות תביעת גירושין שמוגשת ללא עילה, כאשר האשה חפצה באמת ובתמים בבעלה, ומוכנה לקבלו גם כעת לשלום בית, האשה מדגישה את היחודיות של מקרה זה, שבו מרכז חייו של הבעל לפי טענתה היה ועודנו הבית שבו היא מתגוררת עם חלק מילדיה, אעפ"י שהבעל לא לן שם בקביעות, ושם נמצאים חפציו, ולשם הוא מגיע בכל עת מצוא.

דיון

מדובר בבני זוג שפרודים זמן רב כאמור, אלא שבשונה ממקרים רגילים, הבעל דאג לרווחת המשפחה כל השנים. בדיונים שהתקיימו לפנינו, ובביהמ"ד האזורי, ניכר התייבוס של הבעל כלפי האשה, וההרגשה שהאשה פשוט כולאת אותו בנישואין שאינם רצויים.

אין למעשה ספק שמדובר בבעל שמואס באשתו מאיסות מוחלטת, ובכל כגון דא, כתבו האחרונים, ובהם בעל הבני אהובה ועוד, שיש ללמוד ק"ו מדברי הרמב"ם באשה שטוענת מאיס עלי, שכופים על הבעל לגרשה, לבעל שטוען שאשתו מאוסה עליו, שיש רק חדרי"ג שלא לגרשה בע"כ, שבדאי יש להורות כן.

מדינת ישראל

אמנם, החייב והבייש ר"ס עז פסקו שטענת מאיסות אינה מספיקה כדי לחייב את האשה לקבל את גטה, אך רבו החולקים עליהם, בפרט במקום שיש אמתלא מבוררת למאיסות.

יודגש שכבר בדיון הראשון בשנת תשנ"ח טען הבעל שהוא מואס באשה, ואינו יכול לקיים איתה חיי אישות, מטעמים שונים. למרות שכבר אז הבעל נהג לרעות בשדות זרים, כפי שהוכח בהמשך, קשריו האסורים של הבעל לא מנעו מהבעל לשמור על קשר טוב וחם עם בני משפחתו ועם אשתו, ובכל זאת, הבעל שב על טענתו שהוא מואס באשתו מאיסות מוחלטת.

טענותיה של האשה שקיימה עם הבעל יחסי אישות עד שנת 2010, לא הוכחו, גם העובדה שבני הזוג הופיעו בציבור יחד, ואף נסעו לחו"ל אינה מוכיחה קיומם של חיי אישות, לאחר שהוכח שבמקרה יחודי זה, שיתוף פעולה בין הצדדים, אינו סותר את הדחייה ביניהם, ואת התיעוב ביניהם בעניין האישי, כאמור.

יצוין כי הוצעו לצדדים הצעות שונות לסיום פרשה עגומה זו בין היתר שזכויות הבעל בדירה בה מתגוררת האשה כיום יעברו לבעלותה הבלעדית, בעוד שזכויות הדירה השניה ישארו לבעל בלבד, תוך קבלת 25% מזכויות הפנסיה של הבעל כאשר נטל החובות ישא בהם הבעל ולחילופין שזכויות וחובות יהיו כפי פסיקת הערכאות והאשה תקבל במעמד סידור הגט סך 100000 ש"ח כפרשה אולם הצדדים לא הגיעו לעמק השוה

ומשכך ובאין מזור ומרפא לפרשה עגומה זו שהגשושין הם על הנייר והתרוקנו מתוכנם הבינזוגי וכלי שום ספק הבעל מואס באשתו והאשה הפנימה הגרושין ומעכבתם להשגת השגים כספיים מעבר למה שמגיע לה על פי דין

מחליטים לחייב האשה בגט בכפוף

האשה תקבל במעמד סידור הגט סך 100000 ש"ח בגין זכויות הכתובה והפיצויים כאשר גובה הסכום נקבע כפרשה

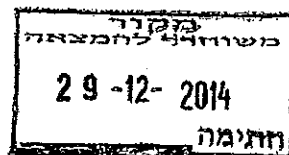
ככל שהאשה תסרב לקבל גט במועד הראשון שיקבע באזורי יוקטן הסכום הנ"ל וימשכו ההליכים לאכיפת החיו"הנ"ל

ניתן ביום
()

ציון אלגרבל - דיין

הרב ציון בוארון - דיין

הרב יצחק יוסף - נשיא

העתק מתאים למקור

בנימין שונם
המזכיר הראשי

7"

מדינת ישראל

בית הדין הרבני האזורי פתח תקווה

תיק מספר:	200567/23, 200567/24, 200567/26, 200567/27, 200567/29, 200567/30	בי"ח
תאריך:	כ"ח בטבת התשע"ה (19/01/2015)	בפני כבוד הדיינים: הרב אליהו דוד רוזנטל - דיין הרב בנימין לסרי - דיין
תובע/ת:	סומך דוד 072178445	
נתבע/ת:	סומך תקוה 051113348	
נושא:	שונות מבקש/משיב, עיכוב ביצוע, צו גילוי מסמכים, העברה/פסילה של הרכב או דיין, צו גילוי מסמכים, גירושין	
תרכב:	א	

פרוטוקול

מיום כ"ח בטבת התשע"ה (19/01/2015)

- 1 מופיעים הצדדים ובי"ח האשה.
- 2 בי"ח האשה הביא עו"ד ממשרדו.
- 3 ביה"ד: לפנינו פסק דין של ביה"ד הגדול שמחייב את הצדדים להתגרש. אנחנו רוצים לפעול לפיו כאשר
- 4 הבעל צריך למסור לאשה סכום כסף.
- 5 בעל: הבאתי צייק אישי. באתי מהבנק לוודא שהסכום יכנס בשעה 12.
- 6 בי"ח האשה:
- 7 יש מדור ספציפי.
- 8 ביה"ד: העיקול ישאר עד שיודעו שהכסף הגיע לאשה.
- 9 בי"ח האשה: אין עיקול. הדירה רשומה על שם הבעל בלבד.
- 10 יש פסק דין שאומר שלאשה מגיע חצי מהדירה ויש צו למדור יחודי לאשה.

מדינת ישראל

- 11 בעל: הדירה שוה 2.4.
- 12 ביה"ד: נושא המאת אלף שם נראה לי פתור.
- 13 בעל: כשנצא מכאן יהיה בידם כסף זומן.
- 14 ב"כ האשה: אם נפקיד הציק ויחזור אחרי 3 ימים?
- 15 ביה"ד: לא יוסר המדור.
- 16 הבעל יקבל בקנין שאם לא תקבל את הכסף יוסיף עוד 50 אלף שם.
- 17 בעל: הטלתם עיקולים על דירת הירושה שקיבלתי מאימי. הנושא הרכושי ידון בבית המשפט העליון.
- 18 ביה"ד הגדול פסק גירושין. אני חייב עוד 20 אלף שם למזונות עיקלו לי את הרכב בהוצל"פ, עיקלו את כל
- 19 הכספים בבנקים והפנסיה. לוקחים לי את מטלטלי. והיא בדירה שירשתי מאימי.
- 20 נהגתם איתי בגסות ואכזריות.
- 21 ביה"ד: הבעל אמר לב"כ האשה תשתוק.
- 22 אנחנו נזמין את אנשי הביטחון.
- 23 אם תשמע כאן התרסה כנגד ביה"ד, נקנס ב10 אלפים שם.
- 24 יכולת להתמודד עם כל החלטות, ואינך יכול לזרוק את הרפש על ביה"ד פתח תקוה.
- 25 אל תשיב. כשנבקש ממך אתה תתבטא, ואם לא, אתה עוצר.
- 26 נשאר את המדור הספציפי עד שיודיעו שהכספים עברו לאשה או שתמתינו כאן האשה תצא לבנק ותמשיך
- 27 את הציק. ואז כל העיקולים יוסרו.
- 28 ב"כ האשה: יש לנו 2 תנאים לסדור גט. א. תביעות נזקיות בין הצדדים.
- 29 ביה"ד: אנחנו נקבל את מה שהוחלט בביה"ד הגדול, מעבר למה שכתוב לא נעשה כלום.
- 30 מציגים החלטת ביה"ד הגדול. 29.12.14
- 31 יעביר הסכום. וככל שהאשה תתנגד לקבל חגט, ירד הסכום לא כתוב התנאי שלא יגישו תביעות נזקיות בכל
- 32 ערכאה אחרת.
- 33 ב"כ האשה: לא ידענו מה ביה"ד הגדול יחליט חטענה הזו לא הועלתה שם.
- 34 ביה"ד: היו לכם 20 יום להגיש בקשת הבהרה לביה"ד הגדול.
- 35 ב"כ האשה: אנחנו משלימים עם ההחלטה. האשה מסכימה אבל תמיד אמרה שיש לה תנאים.
- 36 ביה"ד: אנחנו כאן לא נדרשים לפתוח את התיק.
- 37 ב"כ האשה: אנו מבקשים התנאים מסיבה החלטית.
- 38 ביה"ד: אנחנו לא ערכאת ערעור על ביה"ד הגדול.

מדינת ישראל

- 39 ב"כ האשה : אנחנו לא מערערים על החלטת הגדול.
- 40 טו"ר עמרני (מצד האשה) יסביר לביה"ד.
- 41 האשה הראתה לי את פסק הדין של ביה"ד הגדול ומקבלת. הבעל הגיש בעבר תביעה נזיקית לבית המשפט
- 42 למשפחה השופט ויצמן דן בתביעה והבעל הסכים למחוק התביעה.
- 43 השופט אמר שזה יכול לעשות בעיות בגט. הבעל מחק את התביעה ולא הסיר. זה מאפשר לו לחגוש שנית
- 44 את התביעה .
- 45 בעל : אני רוצה את הגט ללא תנאים.
- 46 ביה"ד : אתה מוכן להצהיר שלא יהיו תביעות.
- 47 בעל : החלק הרכושי הביאו לבית המשפט שם ביקשו את כל הרכוש, כאן פסקו והציעו הצעות. סירבו
- 48 להצעות כאן. פסק בית המשפט את פסקו, שני הצדדים ערערו.
- 49 הציעו כאן הצעות וסירבו. התוצאה שהרכוש ידון בבית המשפט העליון נעשתה הפרדה ברורה עם הפרק
- 50 הרכושי. בגדול הבינו ההפרדה אנתנו ממתינים לערעור מבית המשפט העליון אני לא נערכתי לשאלה ,
- 51 אני באתי היום לקבל גט. אני לא יודע מה יהיה פסק הדין של בית המשפט העליון הנזק שלי עומד על 1.7
- 52 מליון ₪.
- 53 ביה"ד : הבעל לא מוכן להצהיר שאין לו תביעות נזיקיות.
- 54 ומכיון שלא העליתם את זה בפני ביה"ד הגדול, לכן ידכם על התחתונה,
- 55 ולא שלחתם הבהרה לביה"ד הגדול לעכב כאן את מסירת הגט, אנחנו לא מתערבים מעבר לאמור בהחלטת
- 56 ביה"ד הגדול אם אתם מסכימים למה שכתוב בהחלטה, נסדר את הגט, באם לא. נתזור לבית הדין הגדול
- 57 גם לא ביקשתם בקשה מסודרת שלא להטריח את הבעל לבוא לכאן מכיון שאתם לא שלמים עם הגט.
- 58 ב"כ האשה : היא לא היתה במצב של חיוב בגט. היתה צריכה לבקש הבהרה.
- 59 ביה"ד : אמרתי את דברי.
- 60 תודיעו אם אתם מעוניים למלא אחר החלטת ביה"ד הגדול. נקיים.
- 61 לא נקבל שום טיעון הלכתי .
- 62 ב"כ האשה : לא היה לנו זמן לפנות לבקש הבהרה היו שולחים אותנו לבית המשפט האזורי.
- 63 ביה"ד : כאן לא חייבו בגט, היה ערעור וניתנה החלטה .
- 64 ב"כ האשה : אבל לא היה חיוב,
- 65 ביה"ד : ידעו שיתכן שביה"ד הגדול יהפכו את ההחלטה של ביה"ד האזורי והייתם צריכים לפנות שם
- 66 ולבקש את מה שאתם מעלים כאן.
- 67 או שתסכימו להחלטת ביה"ד הגדול או שסוגרים הדיון והבעל יפנה לאן שרוצה.

מדינת ישראל

- 68 אשה: כשקראתי את פסק הדין של ביה"ד הגדול כאב לי, הפנמתי את הגירושין. נסיתי לעכב והבנתי שאני צרכה להשלים עם המצב.
- 69 הייתי מוכנה לכל דבר. הייתי מוכנה לכל סכום, נלחמתי על כבודי.
- 70 ביה"ד: את כל הטענות של הבגידה ביה"ד דחה כאן. אין מה לדבר על זה.
- 71 אשה: כשקראתי את פסק הדין, לא חשבתי על חיוב בגט, ידעתי שלא הטענה של מאוס עלי היא זו שגרמה לגירושין. אני אמרתי שמה שכתוב בפסק הדין לא מקובל עלי אמר לי שאפשר לבקש הבהרות לביה"ד הגדול. לא חשבנו שיהיה חיוב בגט.
- 72 אמר לי שלא יספיק להכין ההבהרות נבוא לביה"ד האזורי, אמרתי אני מסכימה לקבל ההחלטה. אבל אני רוצה להבטיח את עצמי. הרי ממונו חשוב לו מגופו. לכן אני בדעה שיחזור לבית הדין הגדול. כי לא הסתמכנו על מה שהיה בבית הדין האזורי. לחיוב, אני אגיע עד בג"ץ.
- 73 ב"כ האשה: מבקשים את עזרת ביה"ד למנוע תביעות נזיקין.
- 74 ביה"ד משוחח בנפרד עם הבעל.
- 75 נכנסים שנית.
- 76 ביה"ד: שוחחנו בנפרד עם הבעל נסינו לקבל הצהרה שלא יגיש תביעת נזיקין.
- 77 הבעל מתנגד.
- 78 ביה"ד: ב"כ האשה שיודעו עמדתם לגבי החלטת ביה"ד הגדול.
- 79 ב"כ האשה: התביעה היא על סרבנות גט ועלול בית המשפט לפסוק מליון ₪.
- 80 בעל: העו"ד שלי מדריכה אותי. לא לקבל כלום אלא לקיים החלטת ביה"ד הגדול.
- 81 ב"כ האשה: נבקש לאפשר לנו לפנות לביה"ד הגדול בשאלת הבהרה.
- 82 ביה"ד: אנחנו לא מוסמכים לעכב את הגט יכולתם לפנות קודם לביה"ד הגדול.
- 83 ביה"ד: ניתן תאריך אחר לגט.
- 84 בעל: אם כך, את כל הסידורים שלהם אני רוצה לתת להם, אני רוצה להעביר את הכסף, רוצה לסיים את הוראת ביה"ד הגדול.
- 85 ביה"ד: ההחלטה היא מיקשה אחת לא מציעים לחלק.
- 86 מבחינתנו אנו רואים הפרה בוטה של צד האשה.
- 87 על כל צד שחושב שבא לסדור גט ורוצה להגיד משהו, עליו להגיש בקשה שבעה ימים קודם לדיון.
- 88 ב"כ האשה לא הביא עד לבירור שמות.
- 89 שאלנו האם ימלא אתר הוראת ביה"ד הגדול וב"כ הבעל אמרה שהבעל יבוא עם ההמחאה.
- 90
- 91
- 92
- 93
- 94
- 95

מדינת ישראל

96	ב"כ האשה: העד יכול לבוא תוך רבע שעה.
97	קובעים מועד לסדור גט ליום שלישי כ"ח בשבט תשע"ה (17.2.15) שעה 9:15.
98	
99	
100	
101	
102	
103	
104	
105	הדיון הסתיים.
	מסמך טרם נחתם דיגיטלית

"1/T"

מחלקת המבחנים

מחלקת המבחנים

מחלקת המבחנים

מחלקת המבחנים

7.6.78

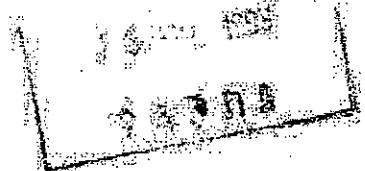
16.7.78

(5111334-8 : תשובות למבחן)

9 תשובות

המבחן

- (3) -

72/78445-5 : תשובות למבחן

9 תשובות

המבחן

מחלקת המבחנים

1980 תשובות למבחן

1. תשובות למבחן

2. תשובות למבחן

3. תשובות למבחן

4. תשובות למבחן

5. תשובות למבחן

6. תשובות למבחן

7. תשובות למבחן

8. תשובות למבחן

9. תשובות למבחן

10. תשובות למבחן

11. תשובות למבחן

12. תשובות למבחן

13. תשובות למבחן

14. תשובות למבחן

15. תשובות למבחן

"2/2"

מדינת ישראל

בית הדין הרבני האזורי פתח תקוה

חיק מספר : 51113348-13-1
תאריך : י"ג סיון תשנ"ח
(07/06/1998)

כ"ה

המבקשת : סומך תקוה
ת.ז. : 051113348

בפני כבוד הדיינים:

המשיב : סומך דוד
ת.ז. : 072178445

הרב דוד אוחיון - אב"ד
הרב י. יהודה גליק - דיין
הרב אליהו ד. רוזנטל - דיין

הנדון : שלום בית

פ ס ק ד י ן

לאחר שמיעת דברי הצדדים ולאור החומר שכתיק אנו פוסקים :

ביה"ד מקבל את תביעת האשה והבעל סומך דוד חייב לחזור לשלום בית עם אשתו סומך תקוה .

ניתן ביום י"ג סיון תשנ"ח
(07/06/1998)

(-) אליהו ד. רוזנטל
דיין

(-) י. יהודה גליק
דיין

(-) דוד אוחיון
אב"ד

העתק מתאים למקור

הרב אהרן פיינער
המזכיר הראשי

(אכיעד 07/06/1998)

קבלת קהל בימים א-ה'
בשעות: 08:30 - 13:30

טל' 03-9345620
פקס' 03-9312878

רח' בונטיפיורי 7
ת.ז. 610 פתח תקוה 49106

"ח/ו"

תיק מספר

בבית-הדין הרבני האיזורי

המשרד לענייני החרות
בית הדין הרבני האיזורי
פנת-תקוח

בפנת-תקוח

2005-03-09

נתקבל

דוד סומך (ת.ז. 072178445)

התובע:

מרחוב הנשיא 39/42 גבעת-שמואל

ע"י ב"כ עוה"ד א. בן-דרור ו/או א. אדלר

ו/או י. בן-דרור ו/או א. לשם

מרחוב ויצמן 4 (בית אסיה) תל-אביב 64239

טל' 03-6958163 פקס' 03-6958165

המשרד לענייני החרות
בית הדין הרבני האיזורי
פנת-תקוח

2005-03-09

נתקבל

- נגד -

תקוח סומך (ת.ז. 51113348)

הנתבעת:

מרחוב הנשיא 39/42 גבעת-שמואל

תביעה לגירושין ובכרוד לה מזונות אשה

וילדה, רמש, החזקת הילדה וחינוכה וכל

הקשור והנובע מהגירושין

א. רקע, מבוא

ופרטי הצדדים

1. התובע והנתבעת (להלן: הצדדים) נישאו ול"ו כדמו"י ביום 18.8.80.

2. מנישואיהם נולדו לצדדים שלושה ילדים – מהם אחת קטינה:

א. רון עזרא סומך, יליד 1.6.81 (כיום בן כ-24).

ב. דנה חביבה סומך, ילידת 30.10.94 (כיום בת כ-21).

ג. שירן סאלי סומך, ילידת 13.8.87 (כיום בת כ-17.5).

3. התובע עשה ככל יכולתו כדי לבנות בית חם ומשפחה לתפארת, והקדיש לטיפוח תקן המשפחתי את מיטב זמנו, מרצו וכספו.

4. ואולם, חיי הצדדים משובשים זה זמן וחכל בשל התנהגותה של הנתבעת - מרידתה בתובע ויחסה הקשה כלפיו; אי ביצוע מטלות בסיסיות לקיום המשפחה - הכל כפי שיפורט להלן בהרחבה.

ב. עילות הגירושין

5. הנתבעת הינה אשה מורדת אשר מסרבת ללא כל הצדקה לחיות עם התובע חיי אישות וגם לא ניתן לחיות עמה יחסי אישות וזאת בשל המתואר להלן.

6. **כבר בפתח הדברים יודגש, כי בעטייה של הנתבעת, אין הצדדים מקיימים יחסי אישות מזה כ-14 שנים(!).**

7. הנתבעת גם אינה מבצעת את מלאכות הבית. מאז ומתמיד נמנעת הנתבעת מלכבס ולגחץ עבור הבעל, מלבשל עבורו ו/או עבור הילדים ומלנקות את הבית והיא מורדת בחובותיה כאשת איש. היא אינה יודעת לבשל. המזון נרכש בחנויות או שהוא נעשה באמצעות מבשלת זרה שהתובע נאלץ לשלם לה עד כ- 2,000 ₪ לחודש, מדי חודש. עבודות הכביסה וניקיון הבית נעשים ע"י חברת דנה שהשתחררה לאחרונה משירות צבאי.

8. הנתבעת לא מגלה כל אכפתיות כלפי התובע, היא אשה קשה, בעייתית, צרחתית ומדברת בקול רם מאוד. היא אינה עקבית והתנהגותה ויחסה המשפיל כלפי התובע, הפכו את החיים המשותפים לבלתי נסבלים.

9. לתובע אין מנוחת נפש בביתו, כאשר האשה שוחח שם בשל בטלנותה, בזבזנותה וקולה הרם והצרחני.

10. לצערו של התובע, הנתבעת השמינה מאוד, היא מרבה לנחור בלילות באופן נוראי ובלתי נסבל, היא מדיפה ריח רע והיא דוחה ומגעילת. התובע אינו מסוגל להתקרב אל הנתבעת. התובע יטען כי הנתבעת השניאה עצמה עליו וכי היא "מאוסה עליו" ואין הוא מסוגל עוד להתקרב אליה.

11. התובע שוחח עם הנתבעת על כך והציע לה ללכת לטיפול שונים ואף רשם אותה למכון כושר "ספורטן" בפ"ת על מנת שתוריד במשקל. ואולם, הנתבעת סירבה לכל טיפול שהוא. התובע שם כספו על קרן הצבי, בעוד הנתבעת מבזבזת את כל הכנסתה במרכזי קניות, חנויות, בתי קפה, מוניות ובמקומות שאין התובע מודע להם.
12. הנתבעת מבלה ומתרועעת במקומות שאין התובע מודע להם. היא אינה מדווחת לו, תוך שהיא חוזרת בשעות לילה מאוחרות.
13. הנתבעת אינה שותפה בהוצאות אחזקת הבית ולו בשקל אחד מהכנסתה וכל הכנסתה נשלטת על ידה לצרכיה בלבד.
14. התובע והנתבעת למעשה מנהלים חיים נפרדים מאחר ואין אפשרות לקיים עם הנתבעת חיים משותפים.
15. לצורך השלמת התמונה יצוין כי לאחר כ-10 שנות נישואין "חזרה הנתבעת בתשובה". התובע מצידו השתדל ככל יכולתו לכבד את אורח חייה החדש של הנתבעת. התובע מקפיד על שמירת הכשרות בבית ודואג כי לבית יוכנס אך ורק מזון בהכשר הבד"צ. האשה עושה מן החדת "קרדוס לחפור בו". לדעתה מותר לשקר ולגנוב אם זה משרת מטרה אישית שבעיניה היא כשרה.
16. יחד עם זאת יובהר כבר עתה, כי התובע אינו מסכים עם אורח החיים הבטלני, הבזבזני והטפילי שסיגלה הנתבעת לעצמה. הנתבעת סבורה – וכך היא תביעה את דעתה לא פעם – כי היא רשאית לגנוב, לשקר ולהוליד שולל כאשר המטרה בעיניה היא כשרה.
17. הנתבעת נוהגת כלפי התובע וכלפי הבת הקטינה באלימות פיזית ומילולית. היא מרבה לקלל ולגדף את התובע בקללות שאין הנייר סובלן. הדברים הגיעו לידי כך שהנתבעת שרטה את הקטינה פעמים אחדות במהלך התפרצויות הזעם שלה ואף תלשה משערותיה. עוד אמרה הנתבעת לתובע: "אני אוציא לך את העיניים ואת כל רכושך. הכל מגיע לי".
18. הצדדים כבר שוחחו בעבר על גירושין אולם האשה העמידה תנאים בלתי סבירים לתובע ובהם דרישה כי יוותר על הרכוש וייצא "בלי כלום".

19. בסופו של דבר – ובעיקר בגין הילדים – נמנעו הצדדים מלהתגרש בפועל אם כי הם חיים בנפרד מכל בחינה שהיא ומזה שנים רבות.

20. הנתבעת אינה אשת חיק, אינה אשת סוד, ואינה אשת איש מכל בחינה שהיא. התנהגותה פוגעת בתובע ומרגיזה אותו. דוגמא להתנהגות מופקרת התרחשה לפני כשבוע כאשר הנתבעת אמרה לתובע "תשמע אני אזיין לך את הצורה", היא הורידה את מכנסיה, הפנתה את ישבנה אליו, היכתה על ישבנה ואמרה: "כולכם תיכנסו לתחת שלי". ניבולי פה מעין אלה אינם מתאימים לאשה הגונה ומעוררים אצל התובע תיעוב כלפיה.

21. במצב דברים נוראי ובלתי נסבל זה, הגיע התובע להכרה ברורה כי הצדדים הגיעו לסוף דרכם המשותפת וכי הקץ הקץ על חיי הנישואין.

22. כאמור, הנתבעת מעוניינת אף היא להתגרש וכאמור, אף הביעה רצונה זה לא פעם בפני התובע. הנתבעת מאיימת על התובע כי תבדה נגדו תלונות שווא, תוציא נגדו צווי הרחקה, תקח את כל כספו ורכושו, בעוד התובע עסוק בעבודה ובחתמסרות לילדיו ואין לו את הזמן לעסוק בריב ובמדון.

23. התובע הציע לנתבעת לגשת יחד לגישור על מנת להגיע בהסכמה ובהבנה "לפירוק החבילה". הנתבעת סרבה לכך בתוקף וטענה: "תסתלק אתה מחבית ואני עוד אוציא ממך את כל רכושך ואת כל כספך".

24. לאור האמור לעיל זכאי התובע לגרש את הנתבעת וכב' ביה"ד מתבקש לחייב את הנתבעת לקבל גט, ואם תסרב לעשות כן – ליתן לתובע היתר נישואין.

25. כדי למנוע מהתדיינות כפולות ומחתרוצצויות בין ערכאות וכדי לחסוך הוצאות ובזבוז זמן ומשאבים, מבקש התובע לרכז בפני כב' ביה"ד את כל הקשור לנישואין והנובע מהם.

ג. עיסוקם של הצדדים

26. התובע עובד כמבקר פנימי בקופ"ח מאוחדת.

27. הכנסתו של התובע מגעת לכ-20,000 ₪ נטו לחודש.

28. התובעת עובדת כפקידת תביעות בחברת "מגדל" ומשתכרת כ-6,000 ₪ נטו לחודש.

ד. אחזקת הילדה וחינוכה

29. לצדדים בת אחת קטינה, כמפורט ברישא לתביעה זו, אשר תגיע לבגרות בעוד כתצי שנה.

30. התובע הינו אב חם ומסור לילדים, ילדיו יקרים לו כבבת עינו וכל חייו והכנסתו קודש להם.

31. הנתבעת מנגד קצרת רוח כלפי הקטינה. יחסי הנתבעת והקטינה מאופיינים במריבות בלתי פוסקות ואף באלימות מילולית ופיזית. לא אחת כינתה חבת את הנתבעת בכינוי "חולת נפש".

32. לאור הנ"ל ידרוש התובע כי המשמורת בילדה תיקבע אצלו. כן ידרוש התובע כי חינוכה של הילדה יחיה באחריותו.

33. לאור גילה של הקטינה – הנושק לגיל 18 – הרי שמטבע הדברים ברור לתובע כי הן קביעת המשמורת והן הסדרי הראיה בינה ובין החורגת הלא משמורן, ייקבעו בהתאם לרצונה של הקטינה.

ה. מזונות הנתבעת

34. התובע אינו חייב במזונות הנתבעת בשל התנהגותה המחפירה כלפיו; מרידתה בתובע באישות ובמלאכות הבית; כמפורט לעיל.

35. כן פטור התובע ממזונות הנתבעת לאור השתכרותה הגבוהה המכסה את צרכיה באופן שיש לומר לנתבעת: "צאי מעשה ידיך תחת מזונותייך".

36. לחילופין, אם כב' ביה"ד ימצא כי הנתבעת זכאית למזונות, הרי שהתובע יכבד, כמובן, כל קביעת של כב' ביה"ד.

37. באם יידרש התובע להמציא פרטים נוספים לצורך פסיקת המזונות הוא יעשה כן.

ו. מזונות הילדה

38. התובע עותר לכב' ביה"ד לפטוק את מזונות הקטינה.

39. בעת הדיון יקבל כב' ביה"ד פרטים ומידע מלא על צורכי הילדה ורמת-החיים שחורגלה לה.

ז. ענייני הרחוב

40. הצדדים מתגוררים בדירה ברחוב הנשיא 39 גבעת שמואל – דירה אותה קיבל התובע מאמו ז"ל בירושה לאחר פטירתה על פי צו ירושה ואשר לנתבעת אין לה בה כל חלק, בהתאם לחוק.

41. כן ירש התובע יחד עם אחיו בחלקים שווים זכויות בדירה נוספת ברחוב חיבת ציון ברמת-גן.

42. בנוסף, התובע היה הבעלים של דירה ברחוב דוד אלעזר 9 בגבעת-שמואל. דירה זו נרכשה ע"י התובע עוד בטרם נישואי הצדדים. מחצית מעלות הדירה שולמה בטרם הנישואין והיתרה שולמה ע"י משכנתא בשנות הנישואין הראשונות.

43. הדירה שברחוב דוד אלעזר נמכרה ע"י התובע ומתמורתה נותר לתובע סך של 200,000 ₪ המוחזקים על ידו.

44. לנתבעת קופות גמל וביטוח מנהלים בחברת "מגדל" ו"קרן השתלמות רעות". גם לתובע יש קופות גמל וזכויות סוציאליות שצבר במקום עבודתו.

45. לצדדים מטלטלין בדירה אשר יש לחלקם בין הצדדים בשווה.

46. התובע יטען כי כל אחד מבני-הזוג צריך להישאר עם הזכויות הסוציאליות שצבר מעבודתו וכי אין כל מקום לתביעות מצד האשה ביחס לנכסים שנתקבלו בירושה. על כל פנים יכבד התובע כל החלטת של ביה"ד בנושא זה.

ח. העתירות

47. לאור כל האמור מתבקש כב' ביה"ד להזמין את הנתבעת לדין וכן:

א. לחייבה לקבל מהתובע גט פיטורין תוך שהיא מפסידה את כתובתה, ואם תסרב - ליתן לתובע היתר נישואין.

ב. לפסוק כי המשמורת בילדה שירן וחינוכה יהיו בידי התובע; לקבוע הסדרי ראייה בין הקטינה לנתבעת - והכל בהתאם לעמדת הקטינה.

ג. לקבוע כי התובע פטור ממזונות התובעת לאור התנהגותה והשתכרותה ולחלופין לפסוק את מזונותיה.

ד. לפסוק את מזונות הילדה באם יוחלט כי הילדה לא תהא במשמורת התובע.

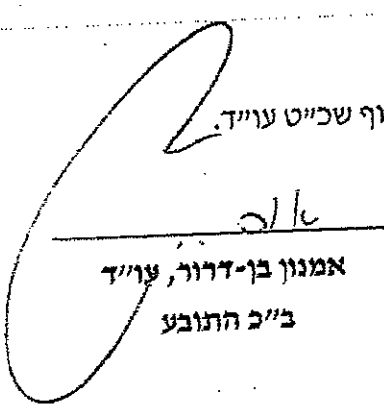
ה. לפסוק בנושא הרכוש מכל מין וסוג.

ו. לקצוב מועד ליציאת הנתבעת מדירת מגוריו של התובע שאותה קיבל בירושה.

ז. להורות על פירוק השיתוף במטלטלין וחלוקתם בשווה בין הצדדים.

ח. לפסוק בכל ענין וענין הקשור לגירושין.

ט. לחייב את הנתבעת בהוצאות משפט בצרף שכ"ט עו"ד.

אמנון בן-דרור, עו"ד
ב"כ התובע

"ח/ז"

בית הדין הרבני האזורי
פתח תקווה

תיק 072178445-21-1

בית הדין הרבני האזורי
פתח תקווה

25-09-2005

נתקבל

תקוה סומך ת.ז. 051113348
ע"י ב"כ עו"ד עוזי הדר
מרח' ביאליק 71, רמת גן 52461
טל: 03-6724504 פקס: 03-6738631

הנתבעת :-

-נגד-

דוד סומך ת.ז. 072178445
ע"י עו"ד א. בן דרור ו/או א. אדלר
מרח' ויצמן 4 (בית אסיה) תל אביב 64239
טל: 03-6958163 פקס: 03-6958165

התובע :-

כתב הגנה

לתביעת גירושין והכרוד לה:

מזונות אישה וילדה, רכוש, אחזקת הילדה וחינוכה וכל הקשור והנובע מהגירושין

טענות מקדמיות:

1. בראשית הדברים תטען הנתבעת כי יש לדחות על הסף את תביעת הגירושין בהיותה תביעת סרק מחוסרת עילה ונטולת תום לב מוחלט והיא הוגשה תיק עשירה שימוש לרעה בהליכי בית הדין.
2. הנתבעת תטען כי תביעת הגירושין וכל הכרוך בה הוגשה בחוסר תום לב על ידי התובע כאשר התביעה אינה כנה, שכן יש לדחות את תביעת הגירושין משום שאין אין אמות בטענותיו של התובע, כאשר התובע ממציא טענות סרק שאין להם כל אחיזה במציאות. אף בעבר בדיון שנערך בבית הדין הנכבד בשנת 1998 טען התובע טענות סרק אלה וכבוד בית הדין הנכבד דחה את טענותיו על הסף וקרא לתובע לחזור לשלום בית.
3. הנתבעת תטען כי סמכות בית הדין הרבני בעניינים הנכרכים שואבת את כוחה מקיומה של תביעת הגירושין כנה. הנתבעת בטוחה כי לאחר שתציג את כתב הגנתה ותפריך את טענותיו משוללות היסוד של התובע הרי שבבית הדין ידחה את תביעות הגירושין ובכך יפלו כל העניינים שנכרכו בה מלכתחילה.

4. הנתבעת תטען כי לא ניתן לכרוך את ענין אחזקת הילדה וחניוכה סעיפים 29-33 לכתב התביעה שכן הבת שירן הינה ילידת 13/8/1987 וכיום הינה בגירה ואין כל צורך לדון בעניין משמורת של אדם בגיר.

5. הנתבעת תטען כי לא ניתן לכרוך את עניין מזונות הבת **בפרק ו' בסעיפים 38-39** לכתב התביעה, שכן אין סמכות לכבוד בית הדין לדון בתביעת מזונות הקטינה מאחר ותביעת מזונות הקטינה הוגשה לבית המשפט לענייני משפחה בתמ"ש 16900/05. הסכמה לסמכות בית הדין הרבני לדון במזונות הבת צריכה להינתן על ידי שני הוריו של הקטין גם בשמם וגם בשם הקטין, שהרי סעיף 9 לחוק קובע "לבית הדין הרבני שיפוט לאחר שכל הצדדים הנוגעים בדבר הביעו הסכמתם לכך, ראה לעניין זה בג"צ 4435/94 מיכל טל נגד בית הדין הרבני הגדול" פ"ד מט (2) 630, 637. כמו כן על פי הפסיקה נקבע כי מזונות ילדים אינם ניתנים לכריכה בתביעת גירושין וכי תביעה בעניין ילדים אינה תביעה בת כריכה, ראה ברי"ע 120/69 שרגאי נגד שרגאי כג (2) 171. הנתבעת תציין כי על פי פס"ד בע"מ 5267/04 זאב סוניס נ' עידית סוניס נקבע ע"י בית המשפט העליון כי "אם המגישה תביעת מזונות בשם בנה הבגיר רשאית לתבוע גם לתקופה בה היותו חייל כדי להשלים את צרכיו ובתנאי שהוא מתגורר עמה. המדובר בהשבת הוצאות. הנתבעת תטען כי הקבת מתגוררת עימה והתביעה שהוגשה בטרם מלאו לבת 18 שנה.

6. הנתבעת תטען כי לא ניתן לכרוך את ענייני הרכוש שבפרק ז' לכתב התביעה **סעיפים 40-46** וזאת משום שתביעת התובע לגירושין אינה כנה, התובע כדך רק חלק מצומצם מן הרכוש שצבר בתקופת החיים המשותפים, ואילו את החלק הארי התובע העלים מעיני כבוד בית הדין ועיניה הנתבעת. הנתבעת הוכיחה כבר בבית המשפט לענייני משפחה כי התובע העלים 1,600,000 ₪ בחשבונות בבנק אנווסיט בתל אביב, וחברית כספים רבים באמצעות אימו בטרם נפטרה. (רצ"ב פרוטוקול הדיון בבית המשפט ואישורים על כך כי לתובע היה חשבון בבנק על סך הסכום הנ"ל בנספח א' לכתב ההגנה)

7. א. כל טענה ו/או עובדה שבכתב התביעה שאין הנתבעת מודה בה באופן מפורש מוכחשת.

ב. כל טענות הנתבעת נטענות ו/או לחילופין הכול לפי העניין וקשר הדברים והדבקים.

8. מאושר האמור בסעיף 1 לכתב התביעה.

א. התובע והנתבעת הכירו בעת שהיו סטודנטים בבאר שבע. בעת היכרותם הייתה הנתבעת מורה בתיכון בעיר דימונה וסטודנטית לתואר ראשון בספרות ובתנ"ך ואילו התובע למד לתואר ראשון בהנדסה. הצדדים נישאו לאחר תקופת תברות של חמש שנים כאשר התובע היה בן 30 והנתבעת בת 28 שנה. הנתבעת נישאה לתובע מתוך אהבה ותקוות לחיי נישואין טובים ומלאים, ואמנם צלחה דרכם של בני הזוג והם הקימו משפחה לתפארת וראו ברכה בעמלם.

ב. את חייהם המשותפים החלו בני הזוג ללא רכוש ועזרה ממשפחותם, בהחלטה נחושה לעשות לביתם ולעתידם המשותף. במהלך כל שנות הנישואין תמכה הנתבעת בתובע, ועודדה אותו להתקדם ולהצליח. הנתבעת יחסה לתא המשפחתי חשיבות עליונה וחיתה נכונה לוותר לחקריב רבות עבור משפחתה.

הנתבעת הקדישה את כל מעיניה לטיפול הקן המשפחתי ולגידול הילדים ולחינוכן. הנתבעת עושה כל שביכולתה כדי לשמור על התא המשפחתי אך התובע הבהיר בתביעה זו כי כל רצונו בגירושין ויחד עם זאת לנשלה מרכושם המשותף.

9. מאושר האמור בסעיף 2 לכתב התביעה.

א. במשך 25 שנות נישואין נשאה הנתבעת בגאון ובגאווה את דגל המשפחה, טיפלה וגידלה שלושה ילדים לתפארת: הבכור רון בן 24 תלמיד חכם לומד בישיבה בפתח תקוה, הבת דנה בת 21 לומדת לבחינות לקראת לימודים אוניברסיטאיים ומתכוננת לבחינת הפסיכומטרית, הבת הקטנה שירן סיימה כיתה י"ב בבית"ס אוהל שם ברמת גן.

ב. בכל השנים הללו דאגה הנתבעת לטפח את משק ביתה ובמקביל אף עבדה והביאה משכורת נוספת למשפחתה. הנתבעת תמכה ופרגנה לנתבע, אפשרה לו להתפתח מקצועית במקום עבודתו - בקופ"ח מאוחדת, ואף עודדה אותו לרכוש מקצוע נוסף כמדריך טיולים בחו"ל. הנתבעת אפשרה לנתבע לצבור מוניטין רב במקום עבודתו וכן לנסוע לחו"ל כדי להדריך קבוצות כמדריך טיולים.

ג. הנתבעת תוסיף כי היא אוהבת בכל נימי נפשה את התובע והיא סולחת לו על כל דברי הבלע והשקרים אשר נכתבו עליה בתביעת הגירושין שהגיש. הנתבעת מסכימה לקבלו חזרה לשלום בית בזרועות פתוחות וללא כל תנאים מוקדמים, והכל כדי להחזיר עטרה ליושנה ולהמשיך ולחזיק יחד בית יחודי בישראל.

10. מוכחש האמור בסעיפים 3-4 לכתב התביעה.

הנתבעת תוסיף כי היא אוהבת בכל נימי נפשה את התובע והיא סולחת לו על כל דברי הבלע והשקרים אשר נכתבו עליה בתביעת הגירושין. הנתבעת מסכימה לקבל את התובע חזרה לשלום בית בזרועות פתוחות וללא כל תנאים מוקדמים, והכול כדי להחזיר עטרה ליושנה ולהמשיך ולחזיק יחד בית יחודי בישראל.

11. מוכחש האמור בסעיף 5 לכתב התביעה.

א. הנתבעת תמהה, מופתעת, טאלמת ומתביישת, עד לאיזה רמה יכול התובע להגיע. התובע שהינו בעל תואר שני במנהל עסקים המועסק בתפקיד ניהולי בכיר בקופת חולים מאוחדת, איש משכיל ורחב אופקים, טוען בתביעת הגירושין טענות חסרות שחר אשר מבזות את כישוריו ומעמדו. שלל התיאורים הנטענים בכתב התביעה לגירושין לקוחים מן האצבע ואין להם כל אחיזה במציאות. במשך 25 שנה שירתה הנתבעת בנאמנות ובהכנעה את התובע והוא "כגמול" משיב בהטחת האשמות חסרות כל שחר כשאין מאחוריהם ולא כלום, וכל רצונו, כנראה, להשביע את רעבונו של "האישה האחרת" אשר מאיצה בו לפרק את המסגרת המשפחתית אשר נבנתה בעמל רב.

ב. הנתבעת תטען כי היא מוכנה לחזור לחיי אישות בכל רגע, וכי הוא המסרב ללא כל הצדקה לקיים איתה יחסי אישות. התובע הוא שעזב את חדר השינה ואף נעדר מן הבית לימים שלמים.

12. מוכחש האמור בסעיף 6 לכתב התביעה.

א. הנתבעת תחזור על טענותיה כי התובע הוא אשר עזב את חדר השינה והוא המסרב לקיים יחסי אישות מאחר ויש לו מזה מסי שנים נשים אחרות עמם הוא מקיים יחסי אישות.

ב. יצוין כי כבר בשנת 98' הגישה הנתבעת תביעה לשלום בית שבו בדיון שהתקיים ב- יג' בסיוון בשנת תשנ"ח טענה הנתבעת כי התובע הכיר אלמנה ועזב אותה ואת ילדיה. בפרוטוקול הדיון הודה התובע "כי יש לו כמה ידידות כי יוצא איתם בלית ברירה על מנת שיהיה לו מגע אנושי שאמצא חברה לנפשי". "אין לי אישה בבית, לא מקיימים חיי אישות מזה שלוש שנים לחלוטין". הנתבעת הכחישה את דברי הבעל וטענה כי שנה לפני הגשת התביעה לשלום בית עזב התובע מרצונו את חדר השינה. הנתבעת אף ציינה עם מי בגד התובע. התובע הודה בפרוטוקול הדיון וציין "יש לי קשר עם נעמי יצחקי ועם עוד שלוש נשים שאני בקשר יום יומי איתם וזה נובע כי אין לי אישה בבית לא לחיי אישות ולא למלאכת הבית. כבוד בית הדין הנכבד דחה על הסף את טענותיו של התובע ונענה לתביעת האישה וחייב את הבעל לחזור לשלום בית.

ג. כבוד בית הדין הנכבד רואה לנגד עיניו כי התובע אינו בוחל בטענות שאינם מן המציאות כדי לזרוק את אשת מעוריו ולפרק את המשפחה. כבר בדיון שנערך בשנת 98 נדחו כל טענותיו ובית הדין הנכבד "קיבל את תביעת האישה לחזור לשלום בית.

ד. מפאת כבודו של התובע, בשלב זה, בוחרת הנתבעת שלא להתריף את המחלוקות והמריבה, כדי שיחזור לשלום בית, ועל כן לא תמציא לבית הדין הנכבד, בשלב זה, ראיות למכביר בדבר "בוגדות התובע" אשר מזה תקופה ארוכה חי לו עם אישה אחרת ואישה נוספת בפרהסיה ומחודש אוקטובר 2004 ועד לחודש יולי 2005 חדל לחלוטין ללון בדירתם, ומדי בוקר הקפיד "למראית עין בלבד" לפקוד את דירתם ומשם לצאת לעבודתו, לאחרונה לאחר הדיון בבית המשפט לענייני משפחה בחודש יולי 2005 חזר התובע להתגורר בדירתם המשותפת ולהעדר בסופי שבוע ולעיתים אף באמצע השבוע.

ה. הנתבעת תטען כי משבר הנישואין החל בשנת 1994 בקירוב (בשנה בה נערך בר המצווה לבנם הבכור) עת גילתה כי התובע מנהל פרשת אהבים עם אלמנה שתכונה "האישה האחרת". התובע לא חשש כלל לחשוף את יחסיו עם האישה האחרת, ונהג להביאה לטיולים מטעם חברת הנסיעות שבה עבד. בתחילת הקשר נהג התובע ללון בבית האישה האחרת בכל סוף שבוע ובהמשך נהג להעדר מן הבית אף באמצע השבוע. על אף שהתובע בוגד בפרהסיה קיימה הנתבעת יחסי אישות עם התובע.

ו. להפגעת הנתבעת התובע לא הסתפק בקיום קשרי אישות עם האישה האחרת. לפני כשנה וחצי הכיר התובע "אישה נוספת". התובע החל להעדר בכל סוף שבוע ובחלק מימי השבוע עד אשר מחודש אוקטובר 2004 חדל לחלוטין להתגורר בדירתם המשותפת בגבעת שמואל ורק בחודש יולי 2005 חזר להתגורר תלקית בדירת הצדדים.

ז. הנתבעת מכירה היטב את התובע, אשר הינו בעל טוב ואב מסור ביסודותיו, הנתבעת חוששת מאוד כי התובע מוסת ע"י האישה הנוספת אשר דורשת ממנו כי יתקן את קשריו מאשת נעוריו ויתמכר לחלוטין להנאותיה וגחמותיה.

13. מוכחש האמור שבסעיף 7 לכתב התביעה.

א. הנתבעת ממלאת כל חובותיה כאשת איש ואף מטפלת ודואגת לילדיה. בנוסף לטיפול במלאכת הבית עובדת הנתבעת בחברת מגדל והכנסתה החודשית הממוצעת עומדת על סך 5300 ₪ לחודש ובניכוי ההלוואות שלקחה עבור הוצאות הבית והכנסתה נטו כ- 4200 ₪.

ב. בשל רמת החיים הגבוהה נהגה הנתבעת בחסכמת התובע להעסיק עובדת משק בית אשר מבשלת ומנקה לרווחת המשפחה, במשך כל השנים נהנה התובע מכישוריה של הנתבעת.

ג. הנתבעת מגדלת כאמור ילדים לתפארת, טפחה ומנקה את הבית, מבצעת את כל עבודות הבית וכיאח להכנסתו הגבוהה של התובע מעסיקה עוזרת בית. התובע ימים שלמים נעדר מן הבית ואינו אוכל כלל בבית, התובע חי את חיו עם אישה אחרת אשר מעודדת אותו להתנתק ממשפחתו.

14. מוכחש האמור שבסעיף 8 לכתב התביעה.

א. הנתבעת תטען כי היא מגלה סבלנות אין קץ לגחמותיו של התובע ולמרות שהוא בוגד בה באופן קבוע עם האישה האחרת ועם האישה החדשה היא מוכנה לקבלו חזרה ללא כל תנאים.

ב. הנתבעת תמכה ותומכת בתובע והוא משיב לה בדחייה, התעלמות ובניצול ציני של התלות הרבה בו.

ג. הנתבעת תוסיף ותטען כי טענותיו השקריות של התובע אין כל אחיזה במציאות והם פרי דמיונו בלבד. הנתבעת מתוך צניעות לא תדגיש את תכונותיה הנעימות והיא חוזרת ומדגישה כי למרות יחסו המשפיל כלפיה היא מוכנה לקבלו בזרות פתוחות לחדרה ולביתה.

15. מוכחש האמור שבסעיף 9 לכתב התביעה.

- א. הנתבעת תציין כי מזה מס' חודשים התובע אינו מתגורר כלל בדירה והוא נוהג להגיע בשעות הבוקר לאחר שלן בדירות אחרות.
- ב. הנתבעת עובדת במקום עבודה מסודר, מטפלת במסירות ובאהבה לשלושת ילדיה וטיפולם במסירות נפש באימו ז"ל של התובע.
- ג. לאחרונה חזר התובע להתגורר בדירתם המשותפת בחצר נפרד ונעדר ללילות שלמים בעיקר בסופי שבוע.

16. מוכחש האמור בסעיף 10-14 לכתב התביעה.

- א. הנתבעת תטען כי היא אישה מטופחת ואינה סובלת כלל מנחירות. התובע ממציא טענות סרק הכול כדי להצדיק את רצונו, לפרק את הנישואין ולגרום לנתבעת לתחושת דימוי עצמי נמוך.
- ב. הנתבעת ממלאת את תפקידה כאשת איש ומבצעת את קניוניה בהתאם לצרכה המשפחה ובהתאם לרמת החיים בו היא רגילה.
- ג. התובע איש אמיד בעל הכנסה גבוהה ביותר אשר בתקופת שלום הבית ניהלו הצדדים רמת חיים גבוהה ביותר אשר כללה נסיעות לחו"ל, בילוי במסעדות, ובתי מלון, העסקת עוזרת בית וכי.
- ד. הנתבעת תטען כי התובע נעדר במשך חודשים מן הבית משעות הבוקר ועד למחרת בשעות הבוקר. לצערה הוא אינו מוכן לצאת איתה ואינו מוכן לחיות בדירתם המשותפת. הנתבעת אינה נוהגת לבלות לבדה ועם סיום עבודתה היא חוזרת לביתה ומידי פעם מבקרת את בני משפחתה המורחבת.
- ה. הנתבעת תטען כי כל הכנסותיה משמשת להוצאות ואחזקת הבית, וכי בשל קימוץ ידי התובע היא נאלצת לקחת הלוואות ממקום עבודתה לצורך תשלום הוצאות הבית.
- ו. התובע אומנם אינו נוהג לישון בדירתם המשותפת ואולם מידי שבוע בשבוע נהג ליתן לנתבעת כספים לצורך כלכלתם המשותפת וכן לשלם את כל הוצאות אחזקת הבית בכללם: חשמל, ארנונה, אגרות, מיסים, טלפון וכדומה.

17. מוכחש האמור שבסעיף 15 לכתב התביעה.

- א. מאז פרוץ המשבר עשתה הנתבעת כל שלא ידה כדי להשכין שלוה והרמוניה בחיי הנישואין, הנתבעת התחזקה בהליכות דיני משפחה, הקפידה ללכת למקוה, שמרה על דיני הסדרה, קבלה יעוץ מרבנים, אך ללא הוראה, הותובע הנתון להשפעת האישה הנוספת אינו מגלה נכונות לחזור לחיק משפחתו.

ב. הנתבעת תטען כי היא שומרת על אורח תיים מסורתי וכי מקפידה לקיים שמירת כשרות וזאת כי בנה בן ה 25 חזר בתשובה ומקפיד לאכול בביתה.

ג. הנתבעת תוסיף כי פנתה לרבנים להתייעצות כדי שיסיעו לה להגיע לשלום בית עם התובע. הנתבעת מאמינה כי על פי עצת הרבנים יתעשת התובע ויחזרו למשפחתו.

18. מוכחש האמור שבסעיף 16 לכתב התביעה.

הנתבעת עובדת במשרה מלאה, מגדלת באהבה את ילדיה ולטענותיו חסרות השתר בדבר התנהגותה של התובע אין כל בסיס.

19. מוכחש האמור שבסעיף 17 לכתב התביעה.

א. הנתבעת קשורה בקשר הדוק עם ילדיה, זואגת לרווחתם ולהתפתחותם הנפשית והפיזית.

ב. הנתבעת מלווה בסבלנות רבה את ילדיה ומגדלת אותם לכבוד האם ואב. התובע נעדר במשך ימים ואף חודשים מן הבית ועיקר תפקידה של הנתבעת מיועד לטיפול הילדים, חינוכם ובריאותם.

20. מוכחש האמור בסעיפים 18-19 לכתב התביעה.

א. הנתבעת רוצה שהתובע יחזור לשלום בית ואין לה כל דרישות לגבי חלוקות רכוש. בבסיס לטענותיה ניתן לבחון כי כבר בשנת 98 ביקשה הנתבעת מבית הדין הנכבד כי יחזיר את התובע לשלום בית ללא כל דרישות רכושיות כל שהן.

ב. הנתבעת תוסיף כי בנוסף לרצונה כי יחזרו לחיות יחד אין בכוונתה לוותר על זכויותיה הרכושיות שצברו בתקופת נישואיהם, וזאת לאחר שגילתה כי התובע מעלים מברית כספים רבים אשר צברו יחד בתקופת הנישואין. הנתבעת עומדת על זכותה הצודקת לכך שהיא זכאית לכך שרכוש המשותף ירשם על שם שניהם ולא רק על שם התובע בלבד.

21. מוכחש האמור בסעיפים 20-25 לכתב התביעה.

א. הנתבעת תטען כי היא מעולם לא דיברה במילים גסות כלפי התובע להפך, הנתבעת תטען כי היא אישה צנועה ומכבדת את בעלה ורוצה שיחזור לחיק משפחתה.

ב. הנתבעת תטען כי התובע מוסת ומכוון על ידי האשה האחרת וטוען טענות סרק כדי להכפיש את שמה בעיני בית הדין הנכבד. הנתבעת נוהגת בכבוד רב בתובע ועושה הכל כדי להחזירו לחיק המשפחה.

ג. הנתבעת תציין כי התובע מנצל בציניות רבה את סבלנותה ללא קץ ונכוונתה לוותר להבליג. תחת זו הוא נוהג להשפילה ולפגוע ברגשותיה בנוכחות בני משפחתה.

ד. הנתבעת חוזרת וחגישה כי היא אוהבת את התובע ורוצה שיחזור לשלום בית תוך שהוא נמנע מלקיים יחסי אישות עם נשים אחרות, ואף ימנע מלהציג את חברותיו בפני ילדיו.

ה. הנתבעת אינה מעוניינת בפירוק המשפחה ורוצה שהתובע יחזור אליה. הנתבעת בטוחה שניתן לישר את ההדורים בניהם והיא מבקשת בכל לשון של בקשה מבית הדין הנכבד לחזרות על שלום בית כפי שהחליט בעבר.

ו. הנתבעת מוכנה ללכת יחד עם התובע לטיפול זוגי כדי להגיע למצב של שלום בית, אולם התובע עומד בשלו וכל רצונו הוא לפרק את החבילה.

ז. הנתבעת תטען כי אין כל עילה לגירושין וכי היא זכאית לכך שהבעל התובע יחזור לשלום בית ועל כן מבקשת מבית הדין לדחות על הסף את תביעת הגירושין ולחייב את הבעל לחזור לשלום בית.

ח. נתבעת תקווה כי מעשיו של התובע מקורם במשבר גיל המעבר ואו הסתה ע"י האישה האחרת, אשר יחלוף, וכי התובע ישוב לעשתונותיו ויחזור לתפקד כבעל טוב וכאב מסור ואוהב לילדיו.

ט. למען רצונה לשמור על המסגרת המשפחתית ועל קיום הבית המשותף מוכנה האשה - הנתבעת לעשות כל שביכולתה ולהקדיש מאמצים ומשאבים נפשיים לכינון שלום בית עימו, והיא עתרה לכבוד בית הדין בתביעה לשלום בית מתוך תקווה כי יהיה בכך להחזיר את הבעל - התובע לבית הצדדים, לחיי שלום בית וחיי אישות כמנהג המשפחות בישראל.

22. מאושר האמור בסעיף 26 לכתב התביעה.

התובע עובד כמבקר פנימי בקופ"ח מאוחדת - בתפקיד ניהולי בכיר. כמו כן עבר התובע הכשרה כמדריך טיולים למשלחות לחו"ל ובנוסף לעבודתו בקופת חולים מאוחדת הוא יוצא מספר פעמים בשנה לטיולים בחו"ל ומקבל שכר בעשרות אלפי דולרים.

23. מוכחש האמור בסעיף 27 לכתב התביעה.

א. הנתבעת תטען כי הכנסתו של התובע הינה הגבוהה הרבה יותר מן המדוות. התובע מרוויח 54,000 ₪ ברוטו בחודש. מן ההכנסות הנייל מופרשים כספים רבים לתוכניות חיסכון כגון: לתמר - 1510 ₪, לקרן השתלמות 1451 ₪, לבנק יהב 1101 ₪, לתעוז 1802 ₪. עם כל הטבות שכרו נטו עומד על קרוב ל - 30,000 ₪ בחודש.

ב. בנוסף התובע זכאי להטבות רבות ממקום עבודתו כגון: רכב צמוד, פלאפון צמוד, וכדומה אשר שווים הכספי רב ביותר.

ג. כמו כן התובע עובד כמדריך טיולים לחו"ל ומקבל שכר בעשרות אלפי דולרים.

24. מוכחש האמור בסעיף 28 לכתב התביעה.

א. הנתבעת תטען כי היא עובדת בחברת מגדל במחלקת תביעות ואולם שכרה הממוצע עומד על 5300 ₪ בחודש.

ב. לנתבעת ישנם הלוואות אותם לקחה ממקום עבודתה ובעקבות כך הכנסתה נטו עומדת על 4200 ₪ בחודש.